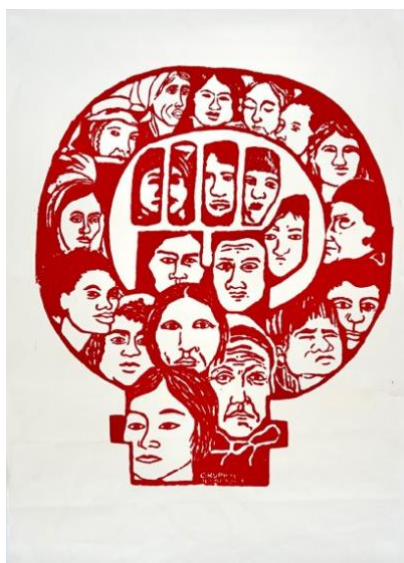

ROPEN SKALLA – KVINNOARKIV ÅT ALLA!

En studie av Grupp 8:s arkiv och deras organisering

Vendela Augustsson

Examensarbete (30 högskolepoäng) i arkivvetenskap för masterexamen inom ABM-masterprogrammet vid Lunds universitet.

Handledare: Charlotte Hagström

År: 2026

Title

This is our call - Women's archives for all! – A study of Grupp 8's archives and their organization

Abstract

The second wave women's movement in the 1970s was global and many organized for better healthcare, against the exploitation of women's bodies and for women's liberation. In Sweden the largest and most visible group within the second wave women's movement was Grupp 8. They existed in several cities and places in the country and out of all the local groups within Grupp 8, nine were donated to different archival institutions. The purpose of this thesis is to illuminate how Grupp 8's archives being stored at different institutions affects their availability and findability. To achieve this purpose two questions are asked. How is the availability, findability and usability affected by storing Grupp 8's archives at different institutions? What does the order and organization of the archive mean for availability?

To answer the questions and fulfill the research purpose all nine archival institutions that store a Grupp 8 archive were contacted. Two archivists were interviewed and two others replied by email. The theoretical framework that is used is affect theory and the term glitter. Affect theory is used to highlight the affective relationships archivists and archival institutions have toward their Grupp 8 archive, and how that may affect the organization and availability of the archive. The term glitter is used to analyze Grupp 8 as a feminist archive and to see if they exhibit fragmentary characteristics.

The findings of the study show that where the different Grupp 8 archives are stored affects how they are organized and made available. All informants want their archive to be made available but have differing resources available to them to make it happen. For a user it means navigating different websites and archival catalogues to be able to get an overview of Grupp 8's archives. How the structure and order of the archive is designed is also dependent on which archival institution stores it. It means that some Grupp 8 archives have a structure based on the materials structure where as others use "allmänna arkivskemat". In means of availability the Grupp 8 archives that have an archival description and clear structure are more available.

Keywords

Women's liberation movement, Grupp 8, affect theory, glitter, availability, findability, archival organization, feminism

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.1 Syfte.....	5
1.2 Frågeställningar	5
2. Tidigare forskning	6
2.1 Feministiska arkiv.....	6
2.2 Lesbiska och queera arkiv	12
2.3 Förteckning och tillgänglighet.....	12
3. Teori	14
3.1 Affektteori	14
3.2 Glitter.....	15
4. Material och metod	17
4.1 Urval och avgränsningar.....	17
4.2 Materialinsamling	17
4.3 Genomförande	18
4.4 Etiska aspekter	19
5. Kvinnorörelsen på 1970-talet	20
6. Resultat och analys	24
6.1 Förteckning och organisering	24
6.1.1 Folkrörelsearkivet för Uppsala län.....	24
6.1.2 KvinnSam	27
6.1.3 Riksarkivet	32
6.1.4 ARAB	33
6.1.5 Sammanfattande diskussion.....	35
6.2 Tillgänglighet.....	38
6.2.1 Folkrörelsearkivet för Uppsala län.....	38
6.2.2 KvinnSam	40
6.2.3 Riksarkivet.....	43
6.2.4 ARAB	44
6.2.5 Sammanfattande diskussion.....	45
6.3 Centralisering.....	47
6.3.1 Folkrörelsearkivet för Uppsala län.....	48
6.3.2 KvinnSam	48
6.3.3 Riksarkivet	49
6.3.4 ARAB	50
6.3.5 Sammanfattande diskussion.....	50
6.4 Intervju med Grupp 8-medlem	51
6.4.1 Berättelser om Grupp 8.....	51
6.4.2 Arkivet	53
7. Slutdiskussion	56
7.1 Framtida forskning	61
8. Litteratur- och källförteckning	63
9. Bilagor	66
9.1 Intervjufrågor till arkivarier	66
9.2 Intervjufrågor till Grupp 8-medlem	67

1. Inledning

Mitt intresse för feminismen och sociala rörelser har funnits länge. Det är en kamp som förts under en lång period där målet varit och är kvinnors frigörelse från patriarkatet. Under början av 1900-talet anses den första vågens feminism med fokus på allmän och lika rösträtt ha ägt rum. Det är den *andra vågens feminism* som fick sin start på tidigt 1970-tal som fångade mitt intresse. I arkiven finns det spår av rörelsen som fokuserade på fri abort, daghem åt alla och kulturella kvinnohus. Det var en stor rörelse som fick enormt genomslag i samhället och jag ville lära mig mer om den och dess arkivmaterial eftersom det är viktigt att lära sig av historien.

Jag studerade två arkiv från den andra vågens feminism för min kandidatuppsats i historia och uppmärksammade flertalet aspekter kring svårigheter att hitta till kvinnorörelsens arkiv. Det krävdes förkunskap om vilka feministiska grupper som fanns och vad de hette. Mycket material finns från kvinnorörelsen i arkiven men jag fann att tillgängligheten till det i vissa fall var bristfällig. Undersökningen har därför genomförts för att belysa tillgänglighetsfrågor och organiseringsaspekter kring arkiv från den andra vågens kvinnorörelse.

För att exemplifiera kvinnorörelsens arkiv har Grupp 8 valts ut. Grupp 8 startades i Stockholm år 1968 av åtta kvinnor, vilket gav dem namnet. De var socialister som tröttnat på den mansdominerade vänsterrörelsen och kom att växa till den största och mest tongivande gruppen inom den andra vågens kvinnorörelse i Sverige (Isaksson 2007, s.49). De gav ut tidningen *Kvinnobulletinen* som de sålde på gator och torg, och som blev en viktig del av verksamheten (Isaksson 2007, s.50, s.53).

Grupp 8 organiserade sig som ett nätverk bestående av flera olika lokalgrupper i flertalet olika städer. De ville ha en kollektiv, decentraliserad och icke-hierarkisk organisations- och arbetsform. Därför arbetade lokalgrupperna självständigt inom ramarna för Grupp 8:s stadgar och programförklaring. Representantskapsmöten och stormöten hölls där gemensamma frågor för Grupp 8 i helhet diskuterades. De olika lokalgrupperna var den viktigaste enheten och ett medlemskap i Grupp 8 innebar främst att medlemmar var med i en lokalgrupp (Isaksson 2007, s.54, s.56). Av det material som de olika lokalgrupperna lämnat efter sig upprättades det nio olika arkiv som finns utspridda på arkivinstitutioner i Sverige.

1.1 Syfte

Syftet med uppsatsen är att belysa hur det faktum att Grupp 8:s arkiv finns på flera olika arkivinstitutioner påverkar tillgängligheten och sökbarheten.

1.2 Frågeställningar

- Hur påverkas tillgängligheten, sökbarheten och användarbarheten av Grupp 8:s arkiv av att de befinner sig på olika institutioner?
- Vilken betydelse har förteckningens och organiseringens utformning för tillgängligheten?

2. Tidigare forskning

Kapitlet är uppdelat i tre delar där tidigare forskning om feministiska arkiv presenteras först. Sedan presenteras forskning om lesbiska och queera arkiv. Valet att inkludera forskning om lesbiska och queera arkiv togs eftersom kvinnorörelsen var starkt kopplad till den lesbiskfeministiska rörelsen på 1970-talet och eftersom flertalet forskare anser att feministiska arkiv har likheter med lesbiska och queera arkiv. Feministiska arkiv i en svensk kontext har det inte forskats kring i stor utsträckning. Därför utgår forskningsläget ifrån ett kanadensiskt, australiensiskt, engelskt och amerikanskt perspektiv. I slutet presenteras även forskning kring förteckning och organisering av arkiv samt om hur arkiv kan göras tillgängliga och sökbara.

2.1 Feministiska arkiv

En viktig bok för feministisk forskning inom arkivvetenskap är *The archival turn in feminism* av Kate Eichhorn. Hon analyserar tre feministiska arkiv som finns på etablerade arkivinstitutioner i USA och beskriver hur centralt arkivet och arkivering är för kulturell produktion, aktivism och forskning för feminister som föddes efter den andra vågens kvinnorörelse (Eichhorn 2013, s.3). De feministiska arkiven ser hon som förvar av affekter men även som ordning.

Erkännandet av arkiv som en diskursiv struktur drev på den arkivaliska vändningen i samtida feministisk aktivism och kulturproduktion på tidigt 2000-tal. Det var ett sätt för feminister inom den andra vågens kvinnorörelse, eller som växte upp direkt efter den, att legitimera sig själva genom att donera rörelsers och personliga samlingar till arkivinstitutioner (Eichhorn 2013, s.15).

Utvecklingen av explicit feministiska arkiv menar Eichhorn inte nödvändigtvis är ändamålsenlig. Hon har två grunder till argumentet där den första är att feministiska arkiv kom till under en tid av motgångar för rörelsen. De feministiska arkiv som finns har alltid haft antagandet att politisk framgång, hur bra den än är, inte är mer än en inbillning. En backlash, motgång, kan alltid komma. För det andra är det viktigt att erkänna att för arkiven har utvecklingen av feministisk kultur och politik i samtiden varit lika viktig som att bevara dåtiden. Eichhorn menar att de feministiska arkiv som finns på institutioner därför utmanar därför förväntningar och förståelser kring hur arkiv definieras (Eichhorn 2013, s.30).

Eichhorn begrundar hur feministiska samlingar kan behålla kopplingen till rörelsen när de institutionaliseras och ordnas i en institution. Genom att bevaras på institutionen undrar hon

ifall samlingens radikala mål kommer bli inpräntade i institutionens uppdrag. Hon undrar även vilka risker det finns för aktivism och kunskapsproduktion när relationer mellan aktivistgrupper och institutioner skapas. Enligt Eichhorn är det komplext och motsägande att placera ilska i ordning när aktivistarkiv, som när de var i bruk inte följt en konventionell ordning, ordnas utefter arkivinstitutioners praktiker (Eichhorn 2013, s.157).

Resonemangen speglar det jag undersöker i uppsatsen, särskilt relationen mellan feministiska arkiv och deras placering på institutioner. Eichhorn har enbart undersökt arkiv i USA och dess kontext är inte fullt jämförbar med arkivvärlden i Sverige. Jag menar dock att det finns vissa likheter med feministiska arkiv i USA och Grupp 8:s arkiv. Eichhorn är även en av få som har undersökt arkiv från feministiska rörelser.

Kate Eichhorn har även skrivit artikeln ”Beyond digitisation” (2014) om möjligheten att digitisera feministiska samlingar. Som exempel i artikeln använder hon sig av de tre feministiska arkiven som hon baserade studien i *The archival turn in Feminism* på. Med artikeln vill hon utmana idéer kring att demokratisering blir en följd av att digitisera en samling. Hon utforskar även hur arkivarier kan anamma nya medieplattformar för att sprida information om sitt bestånd istället för att genomgå storskaliga digitiseringsprojekt. Enligt Eichhorn kan arkivarier genom att använda sig av nya medieplattformar öppna upp sina samlingar utan att behöva digitisera dem (Eichhorn 2014, s.227).

Valet att inte digitisera en feministisk samling är mer komplext än en resursfråga menar Eichhorn. Det behöver inte betyda att en institution är motvillig att använda andra digitala medier som kan vidga tillgången till arkivet. Eichhorn menar att sociala medier har möjligheten till att radikalt ändra på vem som har tillgång till arkivet genom att synliggöra samlingarna (Eichhorn 2014, s. 229, s.232, s.233). Diskussionen om tillgänglighet till feministiska arkiv och aspekter kring digitisering av materialet är relevant för min analys och kommer att ställas i relation till den insamlade empirin.

Ett annat exempel på feministisk forskning inom arkivvetenskap är en artikel av Maryanne Dever (2014). Hon var en av deltagarna i ett projekt som såg till att arkivera Merle Thorntons personliga handlingar. Thornton var aktiv i Australiens feministiska rörelse på 1960-talet och en lång tid framöver. Projektet ämnade organisera Thorntons material och lämna över det till National Library of Australia (Dever 2014, s.25). Utöver personliga handlingar besatt Thornton enorma mängder av material från diverse feministiska grupper som hon varit med i. Det var en unik samling av förstahandskällor från Australiens feministiska rörelse. En arkivarie bestämde tillsammans med Thornton vilka handlingar som var relevanta och inte. De lade dessa i boxar

och skapade en sökingång och en deskriptivlista. De titlar som Thornton gett handlingarna behövs för att inte rubba den ursprungliga ordningen (Dever 2014, s.30-s.32).

Dever menar att historien om Australiens andra vågens feminism och dess aktivister är intimt kopplat till rörelsens arkivaliska arv. Det har genomförts försök att bevara de fragmentariska och utspridda handlingarna som finns från rörelsen men det finns ingen nationell samling som ägnar sig åt kvinnorörelsen i Australien. Den kunskapen som handlingarna producerar och vad handlingarna betyder har skiftat när de har blivit arkiverade. Dever menar att det inte ska ses som att handlingarna fyller en lucka i arkivet. Snarare är det så att det ger möjlighet till framtida kunskapsproduktion om Australiens feministiska rörelse (Dever 2014, s.34, s.41).

Devers artikel är ett intressant exempel på ett projekt där ett aktivt samarbete har genomförts för att samla in material från kvinnorörelsen. Jag menar att Devers artikel tar upp många intressanta aspekter kring hur betydelsen och meningen som handlingarna besitter förändras när de arkiveras. Den fragmentariska aspekten av den feministiska rörelsens arv är även den en likhet med Grupp 8:s handlingar. Även vikten av att behålla den ursprungliga ordningen av handlingarna för att bevara rörelsens historia är en viktig aspekt i analysen av Grupp 8:s arkiv.

I ”The only way we knew how” skriver Jessica M. Lapp om proveniens och hur feministiska arkiv frångår principen att utgå från enskilda skapare. Detta leder till nya sätt att skapa handlingar och förstå sammanhang, vilket i sin tur kan leda till nya relationer mellan handlingar men också mellan handlingar och användare. Sina argument baserar hon på en analys hon genomfört av två digitala feministiska arkiv (Lapp 2023, s.117).

Feminism ska förstås som en kritisk praktik menar Lapp. Feministiska arkiv definierar hon som gränsdragna konstruerade fönster till personliga och kollektiva processer. Arkiven uttrycker men är även instrument för rådande maktrelationer. Hur gränserna dras, förhandlas, ändras och används i relation till makthavare spelar roll för feministiska arkivprojekt. Processen att skapa feministiska arkiv är politisk och ibland mer politisk än själva materialet. Lapp menar att det är oundvikligt att beslut kring gruppens politik påverkar deras feminism och arkiv. Arkivpraktikerna reflekterar ofta den politiska praktiken. Syftet med artikeln är att ge ett ramverk för att förstå hur handlingar skapas i arkiv bestående av feministiskt material (Lapp 2023, s.118). Insikten Lapp ger kring en gruppens politik och dess påverkan över arkivet ställs i relation till Grupp 8 som politisk grupp och dess handlingar.

Motstånd är ett begrepp som analyseras i relation till feministiska arkiv i ”Feminism, resistance and the archive” av Maria Fannin och Julie MacLeavy (2023). De analyserar Feminist Archive South som 1978 grundades som en personlig samling med syfte att dokumentera kvinnokampen

i främst Storbritannien. Volontärer samlade in material från individer och organisationer kring diverse olika politiska frågor. Idag finns arkivet utspritt på två universitet och författarna har studerat den ena samlingen, Feminist Archive South. De spårar hur samlingen uppkom och funderar kring hur grundarna av arkivet formade dess syfte och mål som en motståndspraktik både inom och utanför formella institutionella initiativ (Fannin och MacLeavy 2023, s.27).

De menar att arkiv är materiella platser där artefakter och berättelser om det förflutna är bevarade och förkroppsligar och producerar former av vardagligt motstånd. Platserna sammankopplar dåtiden, samtiden och framtiden. Feministiska arkiv i sig är rum som kan generera nya tankar och omformulera idéer kring feministiska praktiker i samtiden. Feministisk aktivism och former av motstånd kan genom feministiska arkiv, med erfarenheter från feminister i det förflutna, ge möjligheter att forma möjliga feministiska framtider (Fannin och MacLeavy 2023, s.34, s.36). Artikeln är av vikt för uppsatsen analys då den ger möjligheter till att analysera vikten av de olika Grupp 8-arkivens handlingar och material.

Rachel Lobo skriver om tidningen *Our lives* och menar att eftersom tidningen dokumenterat lokalt, men även nationellt, feministiskt och antirasistiskt motstånd fört av svarta kvinnor, har tidningen en viktig roll när den arkiverats. Att arkivera communities och vad hon benämner som *aktivistarkiv* kan leda till att institutionella sätt att osynliggöra grupper och dominerande historiska narrativ kan utmanas. Ett aktivistarkiv definierar Lobo som ett community archive och att arkivet måste innehålla aktivistarkiv och handlingar (Lobo 2019, s.68, s.78).

Our lives menar Lobo är en viktig och ovärderlig inblick i Kanadas feminism som inte studerats noga. Den är även unik eftersom den är en av få tidningar som bevarats som behandlar rasism och svarta kvinnors liv samt är publicerad och skapad av dem. Svarta kvinnliga feminister har osynliggjorts i arkiven och när personer frågar efter material om dem så får de som svar att det inte finns. Spår av dem finns i arkiven men arkivpraktiker har tystat och osynliggjort dem. Digitaliseringen av *Our lives* kan fylla lite av luckan om den svarta feministiska rörelsen och kan ändra på förvrängningen av representationen av svartas historia (Lobo 2019, s.75). Lobos poänger kring att mycket arkivmaterial från den andra vågens kvinnorörelse lyfter vita kvinnor är viktiga för mig att ha i åtanke. Många handlingar från Grupp 8 belyser vita kvinnor och det är främst dem som står i centrum när historien om gruppen skrivs. För mig är det av vikt att komma ihåg att Grupp 8, även om de var stora, inte var den enda gruppen i kvinnorörelsen och att det kan finnas många tystnader i arkiven.

Gina Watts skriver om de ansträngningar som togs för att dokumentera det globala fenomenet Women's march 2017. Det var en demonstration som togs initiativ till i USA men som spreds internationellt. Eftersom demonstrationen fick stor spridning ansåg flertalet arkivinstitutioner

att det fanns belägg för att arkivera material från Women's march. Watts menar dock att det inte är tillräckligt att enbart dokumentera material från demonstrationen. Den fick kritik för att inte använda intersektionell feminism och för att vara rasistisk. Om enbart handlingar från demonstrationen arkiveras så kan kontexten kring den och kritiken emot den osynliggöras. Watts stödjer konceptet av att arkiv har ett social rättvisa imperativ eftersom de besitter makten att legitimera vissa historier. Därför menar hon att arkivarier måste ställa sig frågor kring vem det är som hjälps av att dokumentera och arkivera ett event och om svaret är utökningen av sitt bestånd så borde arkivinstitutionen tänka om (Watts 2017, s.191, s.194).

Textdokument från kvinnorörelsen och feministiska grupper är främst fokus för forskning. Margaret Galvan (2023) studerar åtta feministiska och queera konstnärer som var aktiva under 1980-talet och deras olika konstverk som arkiverats. Galvan menar att konstnärernas samlingar både osynliggjorts i arkiven men även av kritiken de fick från inom den feministiska rörelsen under 1980-talet under "the sex wars" där frågor om censur och pornografi diskuterades (Galvan 2023, s.10-11). Att visuellt material från feministiska- och queera rörelser sällan studeras stämmer och forskare borde använda sig av det materialet mer. Dock menar jag att grundantagandet Galvan gör att det är negativt att arkiven osynliggörs på grund av sitt "sexpositiva" ställningstagande är felaktigt. Enligt Andrea Dworkin i sin bok *Pornography: Men Possessing Women* (2025), som först kom ut under "the sex wars", handlar det inte om en debatt om censur och yttrandefrihet för kvinnor som undkommit porrindustrin. För dem handlar det om att återta sina egna liv efter att ha utnyttjats av män som tjänat profit på deras kroppar och lidande (Dworkin 2025, s.xv, s.xvi).

Andrea Dworkin var en judisk och lesbisk radikalfeminist som kort innan sin bortgång fick möjligheten att arkivera sina handlingar på Schlesinger Library, skriver Valerie Palmer-Mehta (2022). Eftersom Dworkin tillhörde flertalet marginaliserade grupper var det inte en självklarhet att hennes papper skulle bevaras på en arkivinstitution. Genom att arkivera hennes papper får inte enbart hon, men även hennes arbete överleva. Dworkin är ett exempel på kampen över offentligt minne och överlevnad. För Andrea Dworkin, som många ville definiera i hennes frånvaro, ger tillgång till hennes arkiv framtida användare en möjlighet att förstå hennes levda erfarenheter och få en större förståelse för andra vågens kvinnorörelse. Palmer-Mehta avslutar artikeln med att berätta att Dworkin insåg att kvinnor glöms av historien, insisterade att kvinnor har värde och ska minnas och ansträngde sig för att deras handlingar skulle överleva (Palmer-Mehta 2022, s.292, s.308, s.309). Palmer-Mehta visar hur personer inom kvinnorörelsen aktivt bevarade sina egna papper eftersom ingen arkivinstitution då insåg värdet utav dem. Artikeln är relevant för uppsatsen då den belyser hur feministiska röster kan tystas i historieskrivningen, även om exemplet den utgår ifrån är ett personarkiv, och inte ett arkiv från en feministisk grupp.

Julia Minne har forskat om ett feministiskt filmkollektiv under andra vågens feminism i Quebec: Vidéo Femmes. Kollektivet bestod av kvinnor som kände sig underrepresenterade i och undantryckta från den manligt dominerade filmindustrin. De hade kopplingar till den feministiska rörelsen i Quebec och de dokumenterade förstahandsberättelser från feministiska aktivister och konstnärer i Quebec. Tillgång till de arkiverade filmerna som Vidéo Femmes producerade menar Minne är relativt dålig. Arkivet förvarades på fyra olika platser och enstaka filmer har digitiserats medan andra inte kunnat digitiseras på grund av upphovsrättsliga skäl (Minne 2025, s.118, s.119).

Avhandlingen där hon studerat Vidéo Femmes utkristalliserade sig till ett praktiskt projekt där hon skapade en tematisk fil på Cinémathèque québécoise hemsida. Den bestod av berättelser om kollektivet, arkivmaterial, men främst av intervjuer med personer från kollektivet. Intervjuerna var huvudfokuset men arkivmaterialet användes också för att ge berättelserna en slags bekräftelse. Minne menar att intervjuerna och hennes tematiska fil ger arkivhandlingarna en större kontext. En viktig poäng för projektet var att genom arkivet och den tematiska filen, att skapa ett rum där kopplingar mellan olika generationer av feminister kan formas (Minne 2025, s.119, s.120).

Marika Cifor och Stacy Wood analyserar i artikel ”Critical feminism in the archives” (2017) hur feministisk praxis har utmanat, berikat, avmonterat och påverkat arkivteori och praktik. De studerar inte feministiska arkiv men menar att olika utmaningar som finns inom modern arkivteori och praktik kan gynnas av att använda sig av feministisk praxis. De menar att arkivteori bör använda sig av *kritisk feminism* vilket de definierar som en intersektionell och politisk filosofi som ämnar nedmontera det heteronormativa, rasistiska och kapitalistiska patriarkatet. Feminism ska inte vara identitetsskapande utan ska ses som ett verktyg för kollektivt arbete kring överlappande och sammankopplade politiska verkligheter. Arkivinstitutioner och dess praktiker har ännu inte gjort mer än att använda sig av feminism för att öka kvinnors representation i arkiven. Genom att använda sig av kritisk feminism kan de göra mycket mer än så. Kritik om maktstrukturer inom arkiv måste tas seriöst för att kunna vidga det arkivteoretiska perspektivet (Cifor och Wood 2017, s.2, s.21).

Evelina Jansdotter undersöker i sin masteruppsats ”Genus i Arkiv” hur kvinnors arkivmaterial i Sveriges Pressarkiv har hanterats. Hon utgår från ett genusperspektiv och studerar arkivpraktikerna: förvärv och insamling, tillgängliggörande och ordnande och förtecknande. Jansdotter kom fram till att kvinnor i Sveriges Pressarkiv dolts som konsekvens av hur deras arkivmaterial har hanterats. Ordningsstrukturen där det manliga könet sågs som norm bidrog till osynliggörandet (Jansdotter 2017, s.8, s.58).

2.2 Lesbiska och queera arkiv

Den lesbiska rörelsen såväl i Sverige som internationellt gick in i kvinnokampen under 1970-talet, då det uppnåddes konsensus kring att den lesbiska kampen hade mer gemensamt med kvinnokampen än den då manligt dominerade homobefrielseörelsen (Isaksson 2007, s.256). Därför har lesbiska arkiv många likheter med feministiska arkiv och är ibland en del av dem. Flertalet forskare menar även att feministiska arkiv i sin uppbyggnad liknar queera arkiv.

I boken *Documenting Rebellions* undersöker Rebecka Taves Sheffield (2020) fyra lesbiska och queera arkiv, som alla finns på universitet i USA. De senaste 40 åren har lesbiska och queera arkiv växt i storlek men inte nödvändigtvis fått mer resurser. De arkiv som finns är ofta ett resultat av homobefrielseörelsen och är därför påverkade av förändringar i ideologi och mål hos rörelserna. Homobefrielseörelsen och den lesbiskfeministiska rörelsen har varit på nedgång sen 1980-talet och båda påverkades stort av AIDS. Sheffield menar att nyliberalismen i hög grad inneburit att fokus flyttats från social förändring och revolution till mänskliga rättigheter och diskrimineringsfrågor. De lesbiska arkiven och homoarkiven gynnades av förändringen eftersom det gjorde det enklare att ansöka om resurser. Arkiven ansågs förvalta bevis för rörelsernas existens och den rättighetsbaserade diskursen gjorde att de inte längre sågs som lika radikala. En följd av det var att organisationer som stöttade arkiven inte heller stämplades som radikala (Sheffield 2020, s.9).

Enligt Sheffield är lesbiska arkiv och homoarkiv resultat av, men även katalysatorer för, sociala rörelser som insett vikten av sina handlingar och agerande. Lesbiska och homosexuella arkiv handlar inte enbart om att bevara queera liv utan är även politiska och ser till att legitimera målen för lesbiska och homorörelser. Arkiven är också kreativa försök att spegla rörelserna. Sheffield menar också att det är viktigt att ha i åtanke att arkiven är materiella och skapade av personer som sett till att bevara och tillgängliggöra dem (Sheffield 2020, s.171). Det som Sheffield beskriver liknar de resonemang som Dever gör kring feministiska arkiv. Feministiska arkiv är likt lesbiska och queera arkiv politiska och genom att bevara handlingar från rörelsen ger de legitimitet till dess politik och mål. Dessa likheter med feministiska arkiv gör att Sheffield's forskning är relevant för uppsatsen men också för att Grupp 8 var en del av kvinnorörelsen på 1970-talet där den lesbiskfeministiska rörelsen ofta ingick.

2.3 Förteckning och tillgänglighet

I syfte att analysera Grupp 8:s arkiv och deras förteckning samt tillgängligheten till arkiven har litteratur på ämnena valts ut. Maria Boman skriver i kapitlet "Att ordna och förteckna" (2018) att ordningen och förteckningen av ett arkiv ska vara en ingång till arkivet och har en stor betydelse för att kunna hitta bland handlingarna och förstå dem. När ett arkiv förtecknas finns det flertalet olika strukturer som kan användas. En fördel med att använda sig av ett etablerat

förteckningsschema är att det har en tydlig struktur. Vilket förteckningsschema som används beror på flera olika faktorer så som arkivinstitutionen, arkivarien, tidsbegränsning och proveniensprincipen. I förteckningsarbetet ska dock alltid att underlätta för en potentiell användare ha i åtanke. Arkivbeskrivningen är en förklaring till förteckningen. I den kan arkivarien redogöra för hur förteckningsarbetet gått till, framhäva intressant material och skriva ifall det finns kopplingar till andra arkiv. Information som är av vikt att ha i en arkivbeskrivning är leveransdatum, vem som förtecknat, arkivets tidsomfång och materialets omfång (Boman 2018, s.91, s.96, s.109).

Eva Tegnhed skriver om hur arkiv kan göras mer tillgängliga och användbara för användare i kapitlet ”Arkiv är till för att användas” (2018). Syftet med att bevara handlingar för all framtid är att de ska kunna användas av någon. Arkivinstitutioner har fått en förändrad identitet och ska vara mer publika och en del av kulturarvet. Det innebär att arkivinstitutioner bör se till att allmänheten har tillgång till kulturarvet och inte enbart se forskare som målgrupp (Tegnhed 2018, s.147, s.148).

Om tillgänglighet skriver Tegnhed att allmänheten förväntar sig att det ska vara enkelt att hitta i arkiven och att informationen om dem ska gå att sökas fram som på en sökmotor. Den förväntningen uppfyller inte arkiven men hon menar ändå att det är av vikt för arkivinstitutionerna att förhålla sig till det eftersom det är av vikt för tillgängligheten. För att vara tillgänglig krävs det mer än att förteckningen finns publicerad online. Hittbarheten är även av vikt. För att uppnå tillgänglighet måste vem som helst oavsett bakgrund kunna använda sig av verktygen för att hitta till och i arkiven. Kring användbarhet skriver Tegnhed att en utomstående ska kunna förstå sig på förteckningen och ordningen (Tegnhed 2018, s.151, s.152, s.153).

3. Teori

Uppsatsens teoretiska ramverk är tvådelat där affektteori men även begreppet glitter används för att analysera empirin. Affektteori valdes eftersom jag anser att Grupp 8:s arkiv består av affekter men även är en katalysator till affekter hos användare och de institutioner som bevarar dem. Glitter som begrepp valdes eftersom det uppstod i en analys av ett amerikanskt feministiskt arkiv och jag ämnar se om begreppet går att applicera i en svensk kontext.

3.1 Affektteori

Som teoretisk grund använder jag mig av *affektteori* med bas i Marika Cifors artikel "Affecting relations" (2016). Cifor har formulerat en version av affektteori som hon menar går att använda inom arkivvetenskapen. Affekt definieras av Cifor som en kraft som skapar relationer mellan kroppen och världen. Det är kärnan för hur vi skapar, förstör och bibehåller sociala relationer. Affekt är även kärnan för individuella och kollektiva identiteter. Arkiv i sig skapar, dokumenterar, bibehåller och reproducerar men även producerar sådana relationer. De relationerna menar Cifor är mellan handlingar och personer, ideologier, institutioner och system. När arkiv formar det förflutna och engagerar med samtiden blir de en del av att reproducera men även producera sociala rätt- och orättvisor. Därför menar Cifor att affekter och affektteori går att applicera på arkivvetenskap. (Cifor 2016, s.8).

Någon konsensus över vad affekt är finns inte men det är vanligtvis förstått som en kraft som skapar relationer mellan en kropp och världen. Relationen kan vara både omedveten och medveten och kroppen kan vara en individ eller ett kollektiv. Cifor menar att affekt är en kulturell, historisk och socialt skapad kategori som både omfattar men sträcker sig utöver känslor. Affekt informerar oss om vår plats i världen och är nyckeln till hur makt skapas och cirkulerar. Affekt indikerar hur personer ger eller inte ger resurser, skapar sociala relationer, identiteter och förhandlar mening (Cifor 2016, s.10).

Affektteori menar Cifor kan ge verktyg till arkivvetenskapen att börja analysera makt och dess missbruk i syfte att förstå, utmana och förändra arkivfunktioner. Affektteori kan också ge verktyg för att kunna konceptualisera, omtolka och förändra arkivfunktioner så som förvärvning, tillgång, ansvar, användning och service (Cifor 2016, s.7, s.9) Genom affektteori går det att se arkivhandlingar som förråd av känslor, de har affekter inkodade i sitt innehåll på meningsfulla sätt. Handlingarna innehåller även de affektiva praktiker som omgärdar deras produktion och mottagande (Cifor 2016, s.14).

Jag använder affektteori för att sätta in Grupp 8:s arkiv i en kontext och genom en kartläggning av såväl handlingarnas som arkivens affekter försöka se hur de har tillskrivits värde. Det är även ett teoretiskt verktyg för att analysera de affektiva praktiker som omgärdar deras produktion och reproduktion.

Affektteori används även för att analysera institutionerna som Grupp 8:s arkiv finns hos och hur deras placering där möjligen påverkar arkiven i sig. Vidare analyseras de affekter som blir synliga i den process då handlingar värderas, ordnas och förtecknas, liksom om affekter påverkar hur materialet används och betraktas inom de arkivinstitutioner där det bevaras.

De affekter som uppsatsen berör i analysen av empirin är tankar och åsikter om arkiven, relationen till arkiven, tankar och åsikter om förteckningen. Därutöver tillkommer relationer mellan de olika arkivinstitutionerna och relationer mellan arkiven i sig.

3.2 Glitter

I kombination med affektteori använder jag mig av Jessica M. Lapps definition av begreppet *glitter* kopplat till arkivaliska helheter. Hon menar att feministiska arkiv och handlingar inte kan ses som en helhet, ett komplett arkiv, skapat av en enstaka arkivbildare. Feministiska arkiv ska istället på grund av sin karaktär ses som olika fragment eller *glitter* (Lapp 2021, s.281).

Arkiv med feministiskt material består av handlingar i flera olika former som skapats och aktiverats av många olika personer, rum och faktorer. Därför gör den spridda kontexten av skapande, användning och aktivering att det blir svårt att använda traditionella standardiserade arkivpraktiker (Lapp 2021, s.281). Exempelvis kan innehållet i ett *zine*, egengjorda små magasin som skaparen själv distribuerar, vara diskuterat och beslutat av flera olika personer. Personen har skapat zinet själv, men ett antal andra personer har också varit en del i skapandeprocessen.

Glitter använder Lapp på ett tvådelat sätt i sin artikel. Dels är det glitter som faktiskt material, det vill säga som pynt och dekoration på exempelvis plakat och banderoller, dels som ett abstrakt begrepp där glitter används för att förklara den fragmentariska aspekten av feministiska arkiv och dess handlingar. Det är den senare aspekten som den här uppsatsen använder sig av. För Lapp är det ett sätt att förhålla sig till det okända och omöjligheten i att fånga upp feministiska berättelser som kommer till arkiven via fragment. Med det okända och omöjliga syftar Lapp på att eftersom arkiven är fragmentariska försvinner perspektiv och berättelser om den feministiska gruppen eller rörelsen som donerat arkivet (Lapp 2021, s.293). Jag har valt denna aspekt eftersom jag inte undersöker de olika arkivens faktiska handlingar utan fokuserar

på organiseringen av dem. Jag vill också se om Grupp 8-arkiven har den fragmentariska aspekt som Lapp menar feministiska arkiv besitter.

Glitter som ett analytiskt begrepp menar Lapp kan användas för att förstå och utforska materiella och affektiva läckagefaktorer hos handlingarna. Med affektiva läckagefaktorer menas de sätt som handlingarna blöder, klibbar och fastnar, deras kontext kring skapandet och alla intentioner som skapar dem. Det feministiska materialet som arkiveras innehåller en rad olika politiker, identiteter, upplevelser, rum, tid och affekter som samlas i en glittrig och fragmentarisk kropp. Det materiella syftar på det fysiska glittret som handlingarna kan bestå av (Lapp 2021, s.293). Eftersom Lapp anser att feministiska arkiv består av affekter samt producerar affekter anser jag att begreppet glitter fungerar väl i kombination med affektteori.

Begreppet glitter används för att analysera Grupp 8:s arkiv och för att undersöka om dess material kan ses som skapat av ett feministiskt kollektiv. Det används även i kombination med affektteori för att se relationer mellan olika handlingar och relationer mellan olika arkiv samt för att förstå handlingarnas och arkivens affekter och varför de finns.

4. Material och metod

Följande kapitel presenterar och resonerar kring uppsatsens valda metoder och arbetssätt. Först presenteras urval och avgränsningar följt av materialinsamling, genomförande och etiska aspekter.

4.1 Urval och avgränsningar

Uppsatsen har genomfört en fallstudie där arkiv från Grupp 8 analyserats. De arkiv som valts ut för studien är de som är publicerade på Riksarkivets Nationella arkivdatabas (NAD). Totalt finns det nio stycken arkivinstitutioner som har arkiv från Grupp 8 i sitt bestånd. De arkiven är Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek (ARAB), Bohusläns föreningsarkiv, Folkrörelsearkivet i Västerbotten, Arkiv Jönköpings län, Folkrörelsearkivet för Uppsala län, Föreningsarkivet i Jämtlands län, Göteborgs universitetsbibliotek (KvinnSam), Skaraborgs föreningsarkiv och Riksarkivet i Stockholm.

4.2 Materialinsamling

Materialet till uppsatsen har delvis samlats in via en sökning på NAD. Detta gjordes för att få en överblick över vilka av Grupp 8:s arkiv som finns tillgängliga för allmänheten och för att se hur deras företeckningar är utformade. I insamlingen av materialet användes sökordet "Grupp 8".

Uppsatsens material har även samlats in genom intervjuer med arkivarier som arbetar på institutionerna där arkiven finns. Ulla Eriksson-Zetterquist och Göran Ahrne skriver om intervjuer och de menar att det inte finns något syfte med att kategorisera kvalitativa intervjuer i olika kategorier. De menar att det låser intervjun och öppnar inte upp för spontana frågor. Istället ska forskaren tydligt i sin text redovisa hur intervjun har genomförts. Om intervjun genomförs på distans menar de att forskaren bör utvärdera hur tekniken kan ha påverkat intervjusituationen (Eriksson-Zetterquist och Ahrne 2022, s.60, s.61). Grundat i deras råd har jag inte kategoriserat de intervjuer jag genomfört utan har utformat frågor i förväg.

Valet av att använda intervjuer som metod har gjorts eftersom det antas ge svar på syftet och frågeställningarna som uppsatsen har. Att få svar på varför olika val har gjorts kring arkivbeskrivningar är svårt att få utan att fråga anställda arkivarier på berörda arkivinstitutioner.

4.3 Genomförande

Metoden för uppsatsen är tvådelad och består av en studie av arkivens förteckningar i NAD samt intervjuer med arkivarier på arkivinstitutionerna där arkiven bevaras. I studien av förteckningarna noterades ifall förteckningen fanns tillgänglig på NAD, vilket förteckningsschema som använts och vilket materialomfång arkiven hade. Därefter användes informationen från studien som grund till intervjuerna och dess frågor. Alla arkivinstitutioner som enligt NAD har ett Grupp 8-arkiv i sitt bestånd har kontaktats. Den kontakten genomfördes via mejl och jag fick svar från åtta stycken arkivinstitutioner.

Genom en arkivinstitution fick jag kontaktuppgifter till en före detta medlem i en lokal Grupp 8 förening. Det var denna person som lämnat in gruppens material för arkivering. Jag kontaktade henne och genomförde en intervju på plats. Intervjun berörde historiken om Grupp 8 i lokalområdet men även frågor om arkivets innehåll och ordning. Materialet från intervjun inkluderas i uppsatsen då jag menar att den ger en viktig kontext kring Grupp 8:s arbete och är ett exempel på hur medlemmarna resonerade kring bevarandet av sina handlingar.

Efter att intervjuerna genomfördes transkriberades de för att sedan koda utefter teman. De teman för arkivinstitutionerna var *förteckning och organisering, tillgänglighet* och *centralisering*. För intervjun med Grupp 8 medlemmen användes *historik för Grupp 8, arkivet, aktioner* och *centralisering*. Strukturen av analysen baserades sedan på de utvalda teman.

Av det material som har samlats in har transkriberingar, mejlkonversationer och förteckningar analyserats. För att genomföra analysen har det teoretiska ramverket i kombination med tidigare forskning använts för att belysa olika faktorer i den insamlade empirin.

Jag har intervjuat totalt tre personer för uppsatsen. En intervju genomfördes via zoom utan märkbara svårigheter med internetkoppningen. Vidare har jag skickat mina frågor till två ytterligare personer via mejl och fått utförligare svar av dem. Mejlsvaren var inte lika omfattande som intervjusvaren och ifall oklarheter kring mina frågor fanns var de svårare att förtydliga. Fyra andra arkivinstitutioner har inte fått mina intervjufrågor men har varit behjälpliga även de via mejl. En av de tre var Skaraborgs Föreningsarkiv som skannade in sina handlingar från Grupp 8 för att sedan skicka dem vidare till mig. De andra tre var Bohusläns föreningsarkiv, Arkiv Jönköpings län och Föreningsarkivet i Jämtlands län. Från dem fick jag information om arkivens storlek, när de donerats och deras tidsomfång. Folkrörelsearkivet i Västerbotten kontaktades men jag fick inget svar. Intervjufrågorna finns som bilaga [9.1](#) och [9.2](#).

- Informant A arbetar på Uppsala Folkrörelsearkiv och har intervjuats.

- Informant B arbetar på KvinnSam i Göteborg och har forskat om Grupp 8 och har intervjuats.
- Informant C arbetar på Riksarkivet i Stockholm och har fått frågor på mejl.
- Informant D arbetar på Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek (ARAB) i Stockholm och har fått frågor på mejl.
- Informant E är tidigare medlem i Grupp 8 i en medelstor ort i södra Sverige och var med i gruppen från början till slut.

4.4 Etiska aspekter

Under arbetets gång med uppsatsen har jag behövt reflektera kring flera etiska aspekter och frågor. Hanteringen av personuppgifter som samlats in har gjorts i enlighet med GDPR. Integritetsskyddsmyndigheten menar att om personuppgifter samlas in måste ett antal grundprinciper följas så som att enbart samla in personuppgifter för specifika ändamål, behandla relevant mängd personuppgifter och att skydda de personuppgifter som samlats in (Integritetsskyddsmyndigheten, 2025.).

Till samtliga personer som har bidragit till uppsatsens empiri har jag skickat en samtyckesblankett med information om hur deras uppgifter kommer att användas i uppsatsen. Intervjuerna som genomfördes spelades in via en diktafon och förvarades på min dator i en egen mapp. Efter uppsatsen har godkänts kommer samtliga ljudfiler att raderas. Titlarna på ljudfilerna består av kodnamn och inte namn på den intervjuade personen.

Transkriberingarna från intervjuerna innehåller inte uppgifter om vem den intervjuade personen är utan enbart information om plats för intervjun, tid och hur många personer som deltagit i samtalet. Jag har inte använt mig av några AI-verktyg under arbetets gång med uppsatsen. Alla intervjuer har transkriberats för hand i ett dokument på min dator och inga transkriberingsverktyg har använts. Det har heller inte använts några AI-verktyg för andra delar av arbetsprocessen.

De personer som har bidragit till min empiri har pseudonymiserats i uppsatsen. Intervjuerna och svaren via mejl har berört arkivariernas åsikter och tankar i deras yrkesroll som arkivarier. Därför har personlig information och exempelvis känsliga uppgifter inte diskuterats. På grund av det, och att det ansågs ha relevans för analysen av empirin, har jag valt att inkludera på vilken arkivinstitution informanterna arbetar vid. Däremot var intervjun med den före detta medlemmen i Grupp 8 mer personlig och innehöll information om hennes politiska åskådningar. Av den orsaken har empirin från den intervjun behandlats mer varsamt.

5. Kvinnorörelsen på 1970-talet

Nedan följer en bakgrund över kvinnorörelsen på 1970-talet i Sverige. Att sammanfatta en så bred rörelse som kvinnorörelsen är ett svårt jobb och detaljer har troligen missats. Informationen som inkluderas är sådan som anses vara relevant för kontexten kring de Grupp 8-arkiv som analyseras och deras position i den vidare kvinnorörelsen.

Begreppet frigörelse fick viktig betydelse och blev en symbol för ett nytt ideal under 1960-talet menar Eva Schmitz i avhandlingen *Systemskap som politisk handling* (2007). Allt fler fick ett politiskt medvetande och en vänsterradikalisering ägde rum. Kvinnor började ur den internationella kontexten att inspireras och viljan till att organisera sig uppkom. Medborgarrättsrörelsen i USA var en viktig startpunkt för den nya kvinnorörelsen då kvinnor började se likheter mellan rasistiska attityder och sexistisk syn på kvinnor. Budskap som "the personal is political" antogs eftersom de ville visa att privata problem inte enbart var politiska utan skulle arbetas mot med politiska handlingar. De idéer och sätt att organisera sig som uppkom i USA inspirerade olika länder i Europa (Schmitz 2007, s.106, s.107).

I efterkrigstiden hade kvinnor fått en förändrad roll där de nu utöver hemarbete kunde förvärvsarbeta. Det skapades en konflikt mellan möjligheter och problem för kvinnor som klass, där de fick utbilda sig och arbeta men förväntades ändå vara kvar i en traditionell roll. Schmitz menar att konflikten ledde fram till en kvinnorörelse. Den basen för den nya kvinnorörelsen var den nu större mängden utbildade medelklasskvinnor inom den offentliga sektorn. Allt fler engagerade sig även politiskt (Schmitz 2007, s.111, s.113).

I Sverige uppkom kvinnorörelsen eftersom ett antal kvinnor blivit inspirerade av Karin Westman Bergs seminarier i Uppsala som handlat om kvinnans förtryck i samhället. Åtta kvinnor som deltagit på seminarierna bestämde sig för att bilda Grupp 8 Stockholm. De bestod av åtta medelålderskvinnor som upplevt svårigheter med att kombinera hemarbete och förvärvsarbete. De var även kritiska mot den rådande könsrollsdebatten, som de ansåg lett till en diskussion om rollfördelning mellan könen, och att den inte analyserade kvinnans position i det kapitalistiska samhället. Det var den kritiken som enade dem i en grupp (Schmitz 2007, s.114).

Först var Grupp 8 Stockholm en sluten organisation där nya medlemmar behövde röstas in. Anledningen var att de ämnade skapa en fastare grund att stå på innan de släppte in fler medlemmar. Gruppen var främst en studiecirkel där de läste om kvinnans position historiskt

men även i det samtida kapitalistiska samhället. Efter en tids studier genomförde de sin första offentliga aktion kring lågavlönade deltidstjänster som kvinnor hade (Schmitz 2007, s.117).

Det första handlingsprogrammet för Grupp 8 kom 1970 och i den menade de att det var nödvändigt för kvinnor att organisera sig separatistiskt eftersom socialistiska grupper historiskt och i samtiden osynliggjort eller underordnat kvinnors krav. Grupp 8 skulle vara antihierarkiskt, ha demokratiska arbetsätt och möjliggöra för kvinnor att bli aktiva subjekt. Sommaren 1970 arrangerades det första öppna informationsmötet där Grupp 8 öppnades upp för nya medlemmar, resultatet blev fyra lokalgrupper i Stockholm (Schmitz 2007, s.131, s.133).

Den separatistiska organiseringen var viktig för Grupp 8 och samtliga grupper inom den samtida kvinnorörelsen. Isaksson menar att det diskuterades ifall män fick inkluderas i Grupp 8 och det togs ett beslut att varje lokalgrupp själva fick besluta om detta. Dock fick män inte ha förtroendevalda poster eller vara representanter för Grupp 8. Olika delar av kvinnorörelsen drev frågan om separatism olika långt, separatismen kunde gälla både politiken men även privatlivet. För Grupp 8 var separatismen ett politiskt medel för att föra kvinnokampen och inte ett mål i sig (Isaksson 2007, s.118, s.121).

I Lund bildades Kvinnoligan i början av 1970-talet. De tog initiativ till ett stormöte om kvinnokampen på Studentafton i AF-borgen 1971. I panelen för diskussionen om kvinnokampen bjöds in representanter från Rödstrumporna i Danmark, Grupp 8 i Stockholm och två medlemmar från Women's Liberation i London. Det blev det första offentliga mötet med olika kvinnokampsgrupper i Sverige. Mötet var en succé där över tusen personer deltog, de flesta kvinnor. För Grupp 8 innebar mötet att de omorganiserade sig eftersom de andra grupperna uppfattat dem som hierarkiska (Schmitz 2007, s.168, s.169, s.170, s.278).

Årsskiftet 1971-1972 bildades de första basgrupperna för Grupp 8 i Göteborg. De mobiliserade mycket kring 1:a maj och hade en stor tillströmning av medlemmar. Den internationella samverkan hölls vid liv och år 1971 i Stockholm hölls det en internationell kvinnokonferens som influerade Grupp 8. Den första socialistiska kvinnokonferensen bestående av svenska feministiska grupper ägde rum 1972 där flertalet olika grupper från kvinnorörelsen medverkade, däribland Grupp 8. Syftet var att se ifall de kunde koordinera sig och möjligen skapa en nationell gemensam rörelse. Gemensamma kamper som det beslutades att de skulle mobilisera kring var: fri abort, porrindustrin, förkortad arbetstid, daghem åt alla, arbetslöshet och kvinnans frigörelse. Resultatet av kvinnokonferensen var att allt fler blev inspirerade och började organisera sig på sina hemorter. Exempelvis startades Grupp 8 avdelningar i Borås och Linköping. Grupp 8 i Malmö återuppstod 1975. Mellan 1973 och 1976 bildades ungefär 25 nya kvinnogrupper. De

flesta antog Grupp 8:s programförklaring, de som inte gjorde det ansåg sig inte kunna stå bakom Grupp 8:s socialistiska hållning (Schmitz 2007, s.185, s.205, s.208, s.256).

På en konferens 1977 bildades en riksorganisation för Grupp 8 där de grupper som inte ville anamma socialismen också inkluderades. Det var ett resultat av en flera års lång diskussion. Syftet med riksorganisationen var att kunna genomföra nationella kampanjer. Kvinnoarbetslöshetskampanjen 1978 blev den första (Schmitz 2007, s.264, s.265).

Likt inom den samtida vänstern uppstod det splittringar inom kvinnorörelsen. I Göteborg splittrades Grupp 8 och gruppen Nyfeministerna uppkom. Grupp 8 Stockholm fick kritik internt om att inte betona marxismen och klasskampen nog vilket ledde till att ett antal kvinnor 1973 gick ur Grupp 8 och bildade Arbetets Kvinnor. I Malmö startades sedan 1975 en lokalavdelning av Arbetets Kvinnor. De gav ut tidningen *Rödhattan* som fick stor spridning inom rörelsen (Schmitz 2007, s.285, s.286).

Under hela 1970-talet var frågan om lesbianism i kombination med feminism kontroversiellt. Den lesbiska rörelsen beslutade sig efter ett seminarium i Oslo 1974 att gå in i kvinnorörelsen. Parollen "Lesbisk kamp är kvinnokamp" spreds och år 1975 bildades Lesbisk Front (LF) i Malmö, Göteborg och Stockholm. Förhållningssättet Grupp 8 hade till den lesbiska kampen varierade. I Malmö var Grupp 8 först kritiska men sedan när gruppen återuppstod några år senare blev relationerna bättre. Grupp 8 i Göteborg hade först oklara relationer till LF, där vissa medlemmar inte ville samarbeta med lesbiska. När Grupp 8 Göteborg senare samarbetade med LF kring Kvinnohuset blev relationerna bättre. Schmitz menar att den lesbiska frågan förblev relativt osynlig inom Grupp 8, de samarbetade med LF men inte mycket mer. Lesbiska kvinnor gick in i kvinnorörelsen och ställde upp för alla kvinnors frågor men när det gällde sina egna rättigheter och krav fick de inte mycket tillbaka (Schmitz 2007, s.288, s.289).

Medlemsantalet för Grupp 8 i Stockholm, Göteborg, Borås och Umeå sjönk mellan 1976 och 1979. Den sista nationella kongressen för Grupp 8 ägde rum 1981 i Västerås. Kvinnokampen hade i början av 1980-talet utvecklats till en mångfald av olika grupper och rörelser där målet framöver var splittrat. Det gemensamma målet var inte längre att ena kvinnor i en kvinnokamp. Det betydde dock inte att arbetet stannade av, exempelvis fick kvinnojoursrörelsen sitt genombrott på 1980-talet och allt fler kvinnor började organisera sig på sina arbetsplatser (Schmitz 2007, s.295, s.297).

Kvinnokampen tog inte slut i början av 1980-talet men den hade förändrats som Schmitz nämner. Arbetet i Grupp 8:s lokalavdelningar minskade och deras roll hade möjligen spelats ut när politiska mål som fri abort, daghem och kampen emot pornografin uppnåts. Kvinnokampen

började ledas av en ny generation men med samma utsatta mål att frigöra kvinnor som klass. Av alla grupper som nämnts inom kvinnorörelsen är det ett fåtal som arkiverats. Vissa grupper finns det spår av i andra arkiv eller i böcker om rörelsen. Andra saknas helt, som till exempel Grupp 8 i Malmö. Ytterligare andra insåg vikten av sitt material och donerade det till arkiven. Av alla Grupp 8:s lokalavdelningar arkiverades nio stycken på olika arkivinstitutioner.

6. Resultat och analys

Kapitlet är uppdelat i flertalet olika delar. Innehållet i empirin presenteras och analyseras utefter tre teman: förteckning och organisering, tillgänglighet och centralisering. Varje tema följs av en sammanfattande diskussion. Till sist presenteras resultatet och en analys av empirin från intervjun med medlemmen i Grupp 8.

6.1 Förteckning och organisering

Följande avsnitt presenterar resultatet om förteckningen och organiseringen av de fyra arkivinstitutionernas Grupp 8-arkiv. Vilket förteckningsschema de använder sig av, hur materialet är ordnat samt deras arkivbeskrivning diskuteras.

6.1.1 Folkrörelsearkivet för Uppsala län

Grupp 8 i Uppsalas arkiv består av fem volymer med tidsspannet 1971 till 1980. Arkivet består bland annat av Grupp 8:s internbulletin, protokoll, korrespondens och handlingar kring aktioner som gruppen genomförde. Enligt informant A lämnades arkivet in år 1996 efter att en vindstädning gjordes i VPK Enköpings före detta lokaler där Grupp 8 i Uppsala var en av flertalet arkiv som sedan donerades till Folkrörelsearkivet för Uppsala län.

För Folkrörelsearkivet för Uppsala län fungerar det allmänna arkivschemat enligt informant A. Om de skulle göra om förteckningen idag skulle de använda sig av allmänna arkivschemat igen eftersom det är ett system som fungerar och det skulle innebära för mycket krångel med att byta system. Informant A menar att:

Allmänt tycker jag att allmänna arkivschemat fungerar väldigt bra för föreningsarkiv. Och sen är det väl så den tradition som finns på vårt arkiv här och kanske på flera andra arkiv... Det funkar skulle jag säga. Vad som blir är att det blir väldigt mycket luftserier och sånt i våra arkiv. Det är hänvisningar hit och dit.

I citatet finns det flertalet affekter så som den positiva relationen till det allmänna arkivschemat. Marika Cifor (2016) menar att affekter är kärnan för hur vi skapar, bibehåller och förstör sociala relationer. Arkiv skapar, bibehåller, dokumenterar och reproducerar de relationerna. Relationerna finns mellan handlingar och personer, ideologier, institutioner och system (Cifor 2016, s.8). Den positiva relationen och icke-ifrågasättandet av allmänna arkivschemat visar den makten som förteckningssystemet har haft under en lång tid på arkivvärlden i Sverige. Det allmänna arkivschemat blir ett sätt att forma Grupp 8 i Uppsalas arkiv in i arkivvärlden. Arkivet har genom affekter och arkivpraktiker blivit en del av en relation med en arkivinstitution. Sättet

att organisera arkivet utefter allmänna arkivskemat är dock möjligen inte det sättet som Grupp 8 själva hade valt att strukturera sitt material.

Det framstår inte som en negativ aspekt för Grupp 8 i Uppsalas arkiv att inordnas under det allmänna arkivskemat. Även om det möjligen inte reflekterar hur gruppen själva skulle organiserat sitt material så menar informant A att: ”Och där tycker jag våra arkivarier som har jobbat med det här är bra på att liksom säga att ”Ja men det var så här det såg ut, då behåller vi det i den ordningen”.”

Den ursprungliga ordningen av materialet har högst sannolikt respekterats även om allmänna arkivskemat har använts. I processen av att förvärva och organisera ett arkiv så ger arkivarier kulturellt och sociohistoriskt värde till materialet som sedan förstärks genom arkivpraktiker (Cifor 2016, s.14). Förtecknandet och organiseringen av arkivet menar jag gav det värdet som Cifor syftar på. Arkivpraktikerna som användes när arkivet organiserades gjorde att Grupp 8 i Uppsalas politik och aktivism fick historiskt värde. Grupp 8 i Uppsalas arkiv inordnades under en arkivinstitution men respekt gavs för den ursprungliga ordningen vilket informant A menar går att se i den mängden luftserier som användes i förteckningen. Istället för att ordna om materialet så att det skulle följa allmänna arkivskemats struktur användes istället luftserier för att hjälpa användare hitta i arkivet.

Användningen av luftserier menar jag är ett tecken på friktion mellan Grupp 8 i Uppsalas handlingar och det allmänna arkivskemat. Informant A berättar att:

Ja och där har vi luftserie då. Som redovisas som en volym, volym nummer E1 [Korrespondens]. Och sen att den ingår i A1. Men det finns ju en egen volym här då med korrespondens. Ja det är förmodligen hur pärnarna sett ut skulle jag tro, här faktiskt eftersom man har ”häri även”. Och sådana här saker så är det ju så och det är ju inte omöjligt att det vi har kanske är från den medlem i Grupp 8 som inte riktigt har haft funktionen som sekreterare eller ordförande.

Dessa luftserier kan ses som ett tecken på glitter-aspekten av feministiska arkiv som Jessica M. Lapp (2021) resonerar kring. Hon menar att det är svårt att använda sig av traditionella arkivpraktiker för feministiska arkiv eftersom de ofta består av handlingar som skapats och aktiverats av många olika personer, rum och faktorer. Denna spridda kontext av skapande, användning och aktivering är vad som leder till att traditionella arkivpraktiker kan vara svåra att applicera (Lapp 2021, s.281). All korrespondens som finns i arkivet har inte placerats på samma plats så som anges i allmänna arkivskemat att det ska, utan en viss del av den finns i A1: Protokoll. Enligt informant A kan det bero på hur den ursprungliga ordningen i arkivet såg ut och för att respektera proveniensprincipen har korrespondensen förblivit bland protokollen och en hänvisning skapats. Jag menar att det är en liten aspekt som visar på att Grupp 8 i

Uppsalas arkiv inte fullständigt passar in i det allmänna arkivschema, men schema följs ändå genom att skapa en hänvisning, och större vikt har lagts vid proveniensprincipen.

Luftserierna kan även vara en följd av informant A:s uppfattning av handlingarna i arkivet ”[...]Att de ändå är så mycket på markplanet ändå i sitt engagemang också. Det är roligt att det var så. Att de inte fastnat i det här att vänta på världsrevolutionen.”. Informant A menar att Grupp 8 i Uppsala ansträngde sig för att utföra aktioner och praktiska politiska handlingar istället för att ägna sig åt studiecirkel exempelvis. På grund av det vis de organiserade sin verksamhet med fokus på praktiska aktioner menar jag att arkivet och dess ursprungliga organisering av handlingarna påverkades. Även om handlingarna bevarades var det nödvändigtvis inte av vikt att organisera dem för Grupp 8 i Uppsala. Det stödjer Lapps tes om att det är oundvikligt att beslut kring en grupp politik påverkar deras feminism och arkiv. Arkivpraktiken reflekterar ofta den politiska praktiken (Lapp 2023, s.118).

Arkivbeskrivningen för Grupp 8 i Uppsala består av en mening och lyder: ”Grupp 8 bildades 1970 i Stockholm och var en socialistisk, partipolitisk obunden kvinnoorganisation.” (Folkrörelsearkivet för Uppsala län, u.å.). Informant A fick en fråga om den och sa att:

Nu ska vi se, arkivbeskrivning har vi där då. Det var ju som du sa, inte jättemycket beskrivet. Det är lite olika skolor. Många arkivarier vill vara otroligt kortfattade. Varför vet jag inte riktigt, men det finns lite som ett ideal att det inte ska vara så mycket snack. Utan det ska vara det minsta möjliga nästan och så får förteckningen tala för sig själv. Jag skulle väl kanske tycka att det var kul med lite mera information.

Arkivbeskrivningen för Grupp 8 i Uppsala är inte särskilt lång och informant A anser att den kan vara längre för att ge användare mer information om arkivet. Det speglar vad Lapp skriver om vikten av kontexten för feministiska arkiv. Utöver att arkivera handlingarna är det viktigt att få med kontexten kring deras skapande. Kontexten kan raderas om den inte inkluderas i arkiveringsprocessen. Det är av vikt att inkludera kontexten eftersom när arkivet organiserats och bevarats blir det en del av att forma minnet av händelserna som det berättar om. Lapp menar att det går att förstå varför vissa politiska inriktningar arkiveras genom att se varför de fick spridning från början på gatorna (Lapp 2021, s.287, s.288). Den korta arkivbeskrivningen som finns för Grupp 8 i Uppsala menar jag därför inte är tillräcklig. Den ger inte en vidare kontext för arkivets innehåll, hur arkivet skapats eller hur det hamnat på Folkrörelsearkivet för Uppsala län. Handlingarna i arkivet bevaras för framtiden men kontexten kring den vidare kvinnorörelsen på 1970-talet inkluderas inte och arkivet sätts inte in i ett sammanhang. En allt för ingående och lång arkivbeskrivning kan vara för mycket att begära från en enskild arkivarie men en något längre text med information hade underlättat för tillgängligheten och givit arkivet ett konkret sammanhang. Ett skäl att kontexten är bristande kan även vara att det, enligt

informant A, inte gavs mycket information i samband med att Grupp 8 i Uppsalas handlingar donerades till arkivet.

Informant A fick frågan om Folkrörelsearkivet för Uppsala län ser annorlunda på Grupp 8 i Uppsala som arkivbildare eftersom gruppen var politiskt engagerad. Som svar på frågan sa informant A:

Det är nog samma som andra arkiv men jag tycker det är lite roligt att ha. Det är en rolig grupp liksom och den är viktig också för feminismen på 70-talet. Stakar ju fram nya vägar och sånt där. Och den har ju, även om den grundas i Stockholm, så har ju Uppsala en hel del med och göra också med Karin Westman Berg som hennes seminarier liksom bildar den här gruppen på något sätt. Så på det sättet tycker jag det är roligt att vi har det. Det är ett värdefullt arkiv på så sätt.

Jag menar att informant A:s resonemang kring vikten av att bevara Grupp 8 i Uppsalas arkiv visar på att arkivet i sig både består av affekter men även skapar affekter hos arkivarier. Cifor menar att kulturella texter, däribland arkivhandlingar, är förråd för känslor och affekter. De har affekter inkodade i sitt innehåll på meningsfulla sätt (Cifor 2016, s.14). Informant A:s uttalande om vikten för dem att bevara arkivet visar på de affekter som Grupp 8 i Uppsalas arkiv och handlingar besitter. De affekter som arkivet besitter genom sin politik leder till att affekter skapas hos arkivinstitutionen och gör att de tycker det är av vikt att bevara arkivet. Grupp 8 i Uppsalas politiska ställningstagande och kritik mot patriarkatet har på så sätt skapat affektiva relationer med andra så som arkivarier och arkivinstitutionen.

6.1.2 KvinnSam

Grupp 8 i Göteborgs arkiv finns på KvinnSam som är en del av Göteborgs universitetsbibliotek. KvinnSam är ett nationellt bibliotek som fokuserar på genusforskning. Grupp 8 i Göteborgs arkiv består av 12 volymer under tidsspännet 1970 till 1981. Det som finns i arkivet är bland annat protokoll, affischer, handlingar om aktioner och bulletiner. Enligt informant B är arkivet inte så stort men heller inte särskilt litet och innehållet är spretigt. Anledningen till det spretiga innehållet menar informant B är att flertalet personer har lämnat in material till arkivet. Efter att ha genomfört intervjuer med tidigare medlemmar menar hen också att det beror på Grupp 8:s arbetssätt. Det fanns flertalet mindre arbetsgrupper inom Grupp 8 Göteborg där olika politiska frågor stod i fokus, så som fackliga frågor och sexualpolitik. Information om arkivet finns på NAD men den främsta informationen om det är tillgänglig på Alvin, en plattform som leds av universitetsbiblioteken i Lund, Göteborg och Uppsala där kulturarvsmaterial publiceras och bevaras. Det är informant B som själv gjort förteckningen över Grupp 8 i Göteborg.

Den spretiga aspekten av arkivet menar jag följer det Lapp skriver om den arkivaliska helheten och att feministiska arkiv inte kan ses som en traditionell arkivalisk helhet. Feministiska arkiv

består av ingripande av flera olika aktörer med olika intentioner. Lapp menar att handlingarna i ett feministiskt arkiv finns i flera olika format och det är flertalet olika personer, rum och faktorer som bidragit till deras skapande, användning och aktivering (Lapp 2021, s.281). För Grupp i 8 Göteborgs arkiv så stämmer det menar jag. Arkivet är enligt informant B bestående av material som skapats och använts av flera personer. Den helheten som många arkivarier vill ge ett arkiv blir svår att skapa för ett feministiskt arkiv enligt Lapp och det syns i Grupp i 8 Göteborgs arkiv. Informant B som själv gjort förteckningen har använt sig av olika lösningar för att visa de faktorerna men ändå skapa någon slags helhet för arkivet. En av de lösningarna är att informant B valt att göra tilläggsaccessioner till egna volymer och informera i förteckningen om vilken medlem det är som donerat materialet.

Informant B reflekterade kring svårigheten att skapa en helhet kring ett feministiskt arkiv som består av glitter och spår som Lapp nämner. Strukturer för inneslutning, ett förteckningsschema, kan inte hantera samlingar bestående av handlingar som frångår stabiliteten av den traditionella arkivaliska kroppen. Den arkivaliska kroppen ser Lapp som ett resultat av användningen av förteckningsscheman och arkivpraktiker när handlingar ordnats. Alla handlingar i ett arkiv blir till en helhet, samling, en kropp (Lapp 2021, s.282). För att komma förbi problematiken med flertalet olika skapare av handlingar och donatorer använder sig KvinnSam av en tematisering av arkiven. Det temat som Grupp 8 Göteborg hamnar under är ”Aktivism och politik”. Om användare klickar på det på KvinnSams hemsida kommer de till ett antal underteman där ”andra vågens kvinnorörelse” finns och Grupp 8 under den kategorin. Informant B menar att en sådan tematisering gör att de kan rundgå uppdelningen mellan personarkiv och föreningsarkiv som annars feministiska arkiv kan hamna i. Det sätter även Grupp i Göteborg i ett sammanhang med de andra arkiven från kvinnorörelsen som KvinnSam bevarar.

Ytterligare en lösning på svårigheterna kring arkivbildare är att de använder ”se även”-funktionen i Alvin. Informant B berättar att hen lagt in hänvisningar från Grupp 8:s arkiv till andra feministiska arkiv i deras samlingar, som har relationer till Grupp 8 i Göteborgs handlingar.

Förteckningen över Grupp 8 Göteborgs arkiv är unikt då informant B själv har forskat i arkivet och utefter sin forskning skapat förteckningen som är på dokumentnivå. De dokument som syns i den utökade förteckningen är alla dokument som finns i arkivet.

[...]Alltså det var ett boxlagt arkiv kan man säga, men ingen riktig förteckning än. Men jag läste allt! Jag läste alla dokument inom arkivet. Och det brukar man inte göra på en sån noggrann nivå heller men jag har gjort det. Och jag tyckte att det vore synd om jag bara inte använde det för att skapa information om arkivet, vad man kan och inte kan forska om inom arkivet. [...] Det är på dokumentnivå, den här förteckningen och det är ju väldigt sällan man ser något sånt.

Informant B har med grund i sin forskning om arkivet gjort förteckningen på dokumentnivå, skrivit en historik över Grupp 8 Göteborg och skrivit om arkivets struktur. All information finns tillgänglig på KvinnSams Alvin. Informant B har två anledning till varför informationen om arkivet är så grundlig. Den första är att hen är van vid att forska och skriva sammanfattningar. Den andra anledningen är att hen testade olika sätt att beskriva Grupp 8 i Göteborgs arkiv i Alvin för att göra det så sökbart som möjligt. Informationen om arkivet i Alvin menar informant B inte ska ses som en förteckning i sig utan en ingång till materialet i arkivet.

Den ingående processen att grundligt förstå sig på arkivet och vilka handlingar det innehåller liknar på vissa sätt processen av att arkivera Merle Thorntons handlingar från Australiens andra vågens kvinnorörelse. Thornton fick själv vara delaktig i förtecknings- och organiseringsprocessen vilket Grupp 8 i Göteborg inte var, men likt Grupp 8:s arkiv så baserades förteckningen på den ursprungliga ordningen och organiseringen av handlingarna (Dever 2014, s.32).

Informant B fick en fråga om hens val att inte utgå från det allmänna arkivskemat i organiseringen och förteckningen av arkivet och hen svarade:

Egentligen passar det Grupp 8 i Göteborgs sätt att jobba mer än det allmänna arkivstrukturen. [...] Jag har ju gått från materialets befintliga ordning och försökt behålla tilläggsaccessioner. De kommer ifrån vissa perspektiv så Lilian Hultin som donerade första buntan, det är mest hennes perspektiv. Men man ser ju Ingrid. Var är Ingrids grejer? [letar i förteckningen på datorn]. Alltså här är, det har ju ett visst perspektiv på saker och ting. Det är väldigt mycket om sexualitet och barnfrågor. Och om man tittar på Ingrid, det är väldigt mycket mer om relationerna med vänstern och kommunistiska, alltså VPK, och andra delar av vänstern: Afrikagruppen, Chile kommittén. Så det speglar ju hennes politiska engagemang snarare. Så det här är lite det jag menar med att det hamnar lite mitt emellan ett personarkiv och ett föreningsarkiv. Och hur hanterar vi det? Ja, men jag har valt att göra på det här sättet.

Den ursprungliga ordningen av arkivet fick större värde än att försöka få handlingarna att lämpa sig för allmänna arkivskemats struktur. Jag menar att strukturen informant B skapade speglar vad Lapp skriver, att feministiska arkiv har en spridd kontext av skapande, användning och aktivering vilket gör att det blir svårt att använda sig av traditionella arkivpraktiker. Feministiska arkivhandlingar visar på ingripande av flera olika personer, intentioner och faktorer och blir därför svåra att skapa en helhet av (Lapp 2021, s.281). Grupp 8 i Göteborgs arkiv visar på det Lapp menar med att det är flertalet personer och faktorer som lett till att arkivet har en spretighet och glittrig aspekt. De personerna som var aktiva i Grupp 8 i Göteborg valde att spara de handlingar de ansåg var viktiga och det medförde att arkivet blev spretigt. Informant B reflekterade kring spretigheten och valde utefter den att skapa ett eget system baserat på Grupp 8 i Göteborgs handlingar när hen organiserade och förtecknade det.

På grund av att informant B skapat ett eget system för att organisera Grupp 8 i Göteborgs arkiv fick hen en fråga om valet att inkludera flertalet personers privata handlingar i arkivet. Informant B menar att:

Ja nackdelen är att personerna inte lyfts lika mycket. De vill inte lyftas på det sättet [skratt]. Jag har tänkt att alltså de får välja själva hur de har det och så länge vi kan tillgodogöra det utan problem så ska vi göra det. Arkivet ska spegla deras förståelse för deras historia, och deras dokumentation. Så jag har försökt respektera de så mycket som möjligt.

KvinnSam har, som informant B berättar om, valt att ge Grupp 8 medlemmarna agens i var deras material borde organiseras. Om de ansett att visst material borde organiseras under Grupp 8 och inte i ett personarkiv har de försökt tillgodose det. Att inkludera flertalet olika personers handlingar i arkivet menar jag återigen visar på den glittriga och spretiga aspekten av Grupp 8 i Göteborgs arkiv. Det består av handlingar från en aktivistisk grupp som bestod av personer med olika politiska intressen. Som Lapp skriver är det inte användbart att se material skapat för en protest som ett material som en enskild individ har skapat. Istället ska materialet ses som en helhet som är skapat av en gemenskap. Kontexten är av vikt. En individ kan ha skapat ett specifikt material men budskapet i det kan vara påverkat av protestens paroll och andra faktorer (Lapp 2021, s.86). Att informant B valt att inkludera personers material i arkivet visar på att Grupp 8 i Göteborg bestod av olika individer som tillsammans skapade handlingarna och det som finns i arkivet är det som bevarats. Det redogörs för vilken person som donerat materialet vilket innebär att kontexten behålls och kring dokumentation förklarar ytterligare.

Informant B menar att det är viktigt att visa i arkivets struktur hur Grupp 8 använde sig av materialet. Om något tecken på användning tas bort menar hen att en förklaring borde ges och att hon ser på det som en slags gallring. Som exempel ger hen pärmar som behövde gallras eftersom de kan skada pappershandlingarna. Enstaka pärmar har hen tagit till bokbinderiet där de hjälpt till med att skära ut en del av pärmen eftersom någon har gjort ett konstverk på framsidan.

Om Grupp 8 i Göteborgs arkiv och de rörelsearkiv KvinnSam bevarar betonade informant B:

Dessa rörelsearkiv är lite, de är hemmagjorda, det är inte på något sätt proffsigt [skratt]. Utan det här är liksom. De gör det med sina kompisar och det är viktigt att fånga upp det tycker jag. Inte bara med arkivförteckningen men också liksom hur man tänker på gallring och så vidare. Man måste ju gallra och slänga alla skatteverket. Men just pärmarna det kan ibland vara lite svårt. Där gör jag ett urval vanligtvis.

Informant B:s resonemang om vikten att bevara tecken på att materialet tillhört en rörelse följer Cifors resonemang om att använda sig av affekt i förvärvningsprocessen. Vissa saker som

annars inte skulle anses ha arkivaliskt värde kan om affekt används bevaras i arkivet. Som exempel gav Cifor tomma förpackningar där blommor till en hemlig älskare förvarats. Blommorna är borta men förpackningarna om de bevaras är tecken på att älskaren fanns (Cifor 2016, s.17). Informant B har sett det affektiva värdet i konstverken på pärmarna och valt att bevara dem.

Arkivhistoriken skrev informant B baserat på sin egna forskning i arkivet och med hjälp av litteratur. Beskrivningen är relativt lång och berättar om Grupp 8 i Göteborgs historik. Informant B menar att hen gått ifrån den traditionellt neutrala rösten i arkivbeskrivningar och på frågan om vad hen anser om det berättar att:

Jag tycker det finns för- och nackdelar såklart. Nackdelarna är ju att då får man stå för liksom sin argumentation också. Det här om någon kommer och säger ”du har missat det här” eller ”det här behöver uppdateras” eller ”jag läser inte det på så sätt”, så kan man ha den diskussionen och ändra. [...] Jag ser all den här typen av text som en del av en större forskningsdiskussion. [...] Det kan inte vara ett neutralt dokument även om det skrivits från ingenstans.

Informant B är medveten om sin egna makt över Grupp 8 i Göteborgs arkiv och informationen som finns tillgänglig om det. Jag menar att informant B genom sin forskning i arkivet men även genom att själv organisera och förteckna det har en affektiv relation till det. Cifor skriver att affekter är en kraft som skapar relationer mellan kroppen och världen. Arkiv i sig är en del av att skapa och reproducera sådana relationer mellan handlingar och personer, ideologier, institutioner och system (Cifor 2016, s.8). Genom sitt arbete med arkivet har informant B skapat en affektiv relation till arkivet. Informant B är medveten om sin relation till arkivet och vilka olika relationer och orättvisor den kan reproducera. Därför har hen valt att vara transparent med vem som skrivit arkivbeskrivningen och är öppen för möjlig kritik mot hur den är skriven.

I arkivbeskrivningen har informant B även valt att inkludera information om Grupp 8 nationellt och inte enbart om lokalgruppen i Göteborg. Det anser jag ger en viktig kontext till arkivet. Lapp lägger vikt vid att utöver att arkivera handlingarna i ett arkiv är det av betydelse att få med kontexten kring handlingarnas skapande. Om arkivet inte inkluderar kontexten i arkiveringsprocessen blir den delaktig i raderandet av kontexten. Arkivet är en del av att forma minnet kring händelserna det beskriver och därför måste kontexten tas i beaktning (Lapp 2021, s.287, s.288). Genom att inkludera information om både Grupp 8 Göteborgs grundande och historik men även Grupp 8 nationellt har informant B sett till att bevara kontexten kring handlingarna och satt in deras Grupp 8-arkiv i kontexten av kvinnorörelsen på 1970-talet i Sverige.

6.1.3 Riksarkivet

Grupp 8 i Stockholms arkiv finns bevarat på Riksarkivet i Täby och det består av nio stycken volymer. I volymerna finns det bland annat protokoll, utgående handlingar, handlingar ordnade efter ämne och affischer och föremål. Grupp 8 i Stockholm är ett av de största överlevande arkiven från rörelsen och är 3,7 hyllmeter långt med ett tidsomfång från 1970 till 1997. Enligt arkivbeskrivningen består de yngre handlingarna främst av Kvinnobulletinen då verksamheten minskat. Arkivet donerades till Riksarkivet 1995 och en tilläggsleverans kom 2018. Ordnings- och förteckningsarbetet var det en praktikant från en arkivvetenskapskurs som genomförde år 1996 (Riksarkivet, u.å.).

Information om arkivet har jag fått både av informant C och från arkivbeskrivningen på NAD. Informant C har inte förtecknat Grupp 8 i Stockholms arkiv men arbetar på Riksarkivet och har insikt i deras arbete. Informant C fick frågan om vad hen anser kring det allmänna arkivskemat och ifall det går att applicera på Grupp 8:s handlingar. Hen menar att de skulle ordna materialet utefter allmänna arkivskemat om arkivet donerades idag och anser att skemat är tänjbart vilket medför att problem med förteckningen enkelt kan kringgås. Vad som kan orsaka svårigheter menade informant C kan vara ifall material som donerats som inte tillhör arkivet kommit med. Då hamnar det materialet under Ö. Enligt arkivbeskrivningen skedde det då material från Kvinnohusgruppen i Stockholm, Föreningen Kvinnokultur och en pärm från Kvinnopartiet donerades tillsammans med Grupp 8 i Stockholms material. Kvinnohusgruppen och Föreningen Kvinnokultur blev till två separata arkiv medan pärmen från Kvinnopartiet inkluderades i Grupp 8:s arkiv under Ö.

Riksarkivet har utefter arkivpraktiker ordnat Grupp 8 i Stockholms material utefter allmänna arkivskemat och försökt respektera proveniensprincipen. Jag menar dock att som en effekt av de arkivpraktiker som använts syns inte den fragmentariska aspekten av arkivet i förteckningen. Genom att använda sig av allmänna arkivskemat ger det arkivet en helhetsuppfattning. Som Lapp menar är feministiska arkiv bestående av handlingar i flera olika former som har skapats och aktiverats av många personer, faktorer och rum. Genom att skapa en helhet med hjälp av allmänna arkivskemat medför det att det blir svårare att se glittret och de fragmentariska spåren som feministiska arkivrepresentationer består av (Lapp 2021, s.281, 282)

De fragmentariska aspekterna av Grupp 8 i Stockholms arkiv framgår i arkivbeskrivningen som är relativt lång. Information om överlämningen av materialet finns, hur ordnings- och förteckningsarbetet genomfördes och en historik för Grupp 8 inkluderas. Valet att inkludera informationen speglar informant C:s resonemang om arkivbeskrivningar där hen menar:

[...] Däremot kan det vara bra att i arkivbeskrivningen dokumentera information som annars försvinner. Det kan gälla omständigheter kring överlämnandet av arkivet, i vilket skick arkivet befann sig vid överlämnandet, svårigheter under förteckningsarbetet o.dyl. För min del anser jag att om arkivbeskrivningen ger viktig information spelar det ingen roll om den är lång. Är texten lång kan man dela in den med rubriker och på så sätt underlätta för användaren att snabbt hitta den information som vederbörande behöver.

Vikten av att inkludera information i arkivbeskrivningen stärker Maria Boman (2018) då hon menar att arkivbeskrivningen är en förklaring för förteckningen. Arkivarien kan beskriva hur arbetet att ordna arkivet har genomförts och ifall gallringar gjorts ska det skrivas. Särskilt intressant material i arkivet kan också framhävas i arkivbeskrivningen. Kopplingar till andra arkiv kan också nämnas i arkivbeskrivningen. Den informationen som Boman anser vara av störst vikt är leveransdatum, vem som förtecknat arkivet, arkivets tidsomfång och materialets omfång (Boman 2018, s.109). All den informationen som Boman menar en arkivförteckning bör ha finns med i Grupp 8 i Stockholms arkivbeskrivning. Jag anser att eftersom arkivbeskrivningen är grundlig och välskriven så väger det upp för användningen av det allmänna arkivskemat och de fragmentariska aspekter som försvinner på grund av schemat. Dock förutsätter det att användaren läser arkivbeskrivningen.

6.1.4 ARAB

Det Grupp 8-arkiv som Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek (ARAB) i Stockholm bevarar består av totalt fem volymer. I de första fyra volymerna finns det protokoll, cirkulär och korrespondens. Den femte volymen består av affischer. Tidsomfånget för arkivet är ovisst men den äldsta handlingen är från 1969 och den yngsta från 1976. Materialet donerades till ARAB 2007 och förtecknades samma år. Om materialet i arkivet kommer från en lokalavdelning av Grupp 8 i Stockholm framgår inte i ARAB:s arkivkatalog, men kan nog tydas ifall materialet går igenom. ARAB har även ytterligare material från Grupp 8 sorterat under Iréne Matthis personarkiv (Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek 2007).

Från informant D fick jag information om ARAB:s Grupp 8-arkiv. På frågan om arkivet följer det allmänna arkivskemat svarar informant D:

Grupp 8:s arkiv följer inte allmänna arkivskemat. Protokoll, cirkulär, korrespondens mm. blandas i fyra volymer, och affischer samlas i en femte. Gissningsvis beror detta på att materialet levererats till oss i fyra lådor eller pärmar och att dessa bibehållits intakta med respekt för proveniensprincipen. Hade arkivet varit större så hade vi kanske förtecknat det på ett annat sätt för sökbarhetens skull, exempelvis utifrån allmänna arkivskemat. Ofta anländer material i ämnesordnade pärmar eller lådor och då passar det bäst, med tanke på proveniensprincipen, att behålla ordningen och sortera in den under F. Ö-serier använder vi oftast för arkivhandlingar i udda format, exempelvis föremål eller affischer.

Informant D har själv inte organiserat och förtecknat ARAB:s Grupp 8-arkiv men resonerar ändå att den troliga anledningen till att arkivet inte följer det allmänna arkivskemat beror på

att vikt lades vid proveniensprincipen. Valet att inte använda sig av det allmänna arkivskemat följer det råd som Cifor menar arkivinstitutioner borde reflektera kring. I förvärvningsprocessen ger arkivarier sociohistoriskt och kulturellt värde till material som sedan förstärks genom arkivpraktiker. Därför borde arkivarier reflektera kring varför, hur och för vem de förvärvar ett arkiv (Cifor 2016, s.14). Jag menar att genom att välja att följa proveniensprincipen och inte organisera materialet utefter allmänna arkivskemat, kan vara en konsekvens av att ARAB reflekterat kring deras makt som arkivinstitution, och därför valt att respektera materialets ursprungliga ordning.

För ARAB:s Grupp 8-arkiv finns det ingen arkivbeskrivning och informant D menar att mycket information om arkivet går förlorat på grund av att det inte finns en beskrivning. Exempelvis finns det ingen information om vem som donerade arkivet och ifall ordningen av materialet följer ordningen Grupp 8 använde när handlingarna var i bruk. Jag anser även att utan en arkivbeskrivning förloras kontexten kring arkivet och det sätts inte in i ett sammanhang. Lapp betonar också vikten av kontext för ett feministiskt arkiv och menar att genom att inte inkludera sammanhanget arkivet befann sig i så blir arkivinstitutionen delaktig i raderandet av kontexten. Om det går att se varför glitter sprids på gatorna via kollektivt skapat material och varför vissa politiska inriktningar får spridning menar Lapp att det går att se varför materialet hamnat i arkiven (Lapp 2021, s.287, s.288).

Att materialet från Grupp 8 som bevaras hos ARAB är uppdelat i ett rörelsearkiv och ett personarkiv menar informant D beror på:

Att det finns flera arkiv med material om och från Grupp 8 har även det med proveniensprincipen att göra. Får vi in ett personarkiv som innehåller information från Grupp 8 kan vi inte plocka ur den och lägga i deras arkiv. Detta eftersom materialet inte når oss via Grupp 8, utan från den person vars arkiv det gäller.

Jag menar att en anledning till att det finns ett arkiv specifikt för Grupp 8 och ett personarkiv med material från Grupp 8 visar på den fragmentariska och glittriga aspekten av arkivet, som ett feministiskt arkiv. Lapp menar att feministiska handlingar och material många gånger anländer till arkiven som fragment ur en större berättelse av en rörelse. Uppdelningen av materialet som ARAB valt att följa visar på det Lapp antyder att feministiskt material innehåller olika slags politiker, identiteter, upplevelser, rum och affekter som samlas i en glittrig kropp (Lapp 2021, s.293). Att feministiskt material även om det kommer från samma rörelse eller grupp består av de karaktärsdrag Lapp beskriver kan utöver proveniensprincipen vara en anledning till uppdelningen av arkiven.

6.1.5 Sammanfattande diskussion

De fyra arkivinstitutioner som analyserats ovan menar jag har vissa likheter och skillnader med varandra när det gäller hur de förtecknat och ordnat de Grupp 8-arkiv de bevarar. Gällande förteckningen så är det två av fyra arkivinstitutioner som använder sig av allmänna arkivschema, Riksarkivet och Folkrörelsearkivet för Uppsala län. De andra arkivinstitutionerna, ARAB och KvinnSam, använder sig av ett eget system som de på institutionen utformat med grund i arkivmaterialet. Boman skriver att det finns flertalet olika strukturer och scheman som kan användas vid förteckning. En fördel med att använda sig av ett förteckningsschema är att det har en tydlig struktur. Vilket schema som används beror på olika faktorer så som arkivinstitutionen, tidsbegränsningen, arkivarien och proveniensprincipen (Boman 2018, s.96).

De faktorer som Boman nämner anser jag vara en trolig anledning till att förteckningarna för de olika Grupp 8-arkiven skiljer sig och varför vissa av dem använder sig av allmänna arkivschema. Riksarkivet och Folkrörelsearkivet för Uppsala län hade vid tiden för förteckningen av sina Grupp 8-arkiv etablerade rutiner där allmänna arkivschema ingick. På grund av det och att de ansåg att schemat fungerar för materialet använde de sig av det.

KvinnSam och ARAB utformade förteckningssystem baserat på strukturen av materialet. Rachel Pierce, som forskat om Grupp 8 i Göteborg, menar att allmänna arkivschema inte fungerar för att organisera Grupp 8 i Göteborgs arkiv. Hon menar att det allmänna arkivschema utgår från en upplevd generell föreningsverksamhet där handlingar som protokoll, bilagor och ämnesspecifika handlingar anses förekomma. Grupp 8 i Göteborg följde inte den föreningsformen i sin verksamhet. Exempelvis beslutade de om stadgar först flera år in i sin existens. Pierce anser att Grupp 8 i Göteborgs arkiv följde en ordning som krockar med arkivprinciper (Pierce 2025, s.79.) Ordningen som Pierce nämner följer det Eichhorn nämner i sin bok *The archival turn in feminism* att det är motsägelsefullt att sätta ilska i ordning (Eichhorn 2013, s.157). Feministiska arkiv består av handlingar som uttrycker ilska och en kamp för ett samhälle utan kvinnligt förtryck. De grupperna som skapat handlingarna ämnar inte alltid att organisera dem utefter olika etablerade praktiker utan vill, som många Grupp 8 lokalavdelningar gjorde, utföra aktioner och driva sin politik. Det följer vad Schmitz berättar att Grupp 8 i Göteborg i praktiken organiserade sig decentraliserat i flertalet mindre lokalgrupper. Grupperna fokuserade även på olika politiska frågor (Schmitz 2007, s.186).

Valet av förteckningsschema kan även spegla vilket paradigm arkiven ordnades under. Riksarkivet och Folkrörelsearkivet för Uppsala läns Grupp 8-arkiv ordnades under sena 1990-talen. Enligt Terry Cook (2013) var den tredje paradigmen där identitet var av vikt rådande då. Arkivarien ansåg sig själv vara en expert men även en samhällsresurs. Med sin expertroll skulle

arkivarien förvärva material från hela samhället och representera det i arkivet. Arkiven skulle vara en grund för identitet och rättvisa (Cook 2013, s.112, s.113). Att Riksarkivet och Folkrörelsearkivet för Uppsala län valde att förvärva Grupp 8:s arkiv kan spegla det paradigmet. Det var av betydelse att förvärva ett feministiskt arkiv som varit av vikt för lokalområdet. Valet att förteckna Grupp 8:s material med hjälp av allmänna arkivschema kan även spegla den expertroll som Cook nämner.

Grupp 8 i Göteborgs arkiv ordnades och förtecknades senare under 2010-talet och baserat i informant B:s resonemang kring arbetet ingår det i vad Terry Cook (2001) definierar som ett postmodernt tankesätt kring arkiv. Cook poängterar att postmodernismen menar att arkiv och arkivarier inte är neutrala. Proveniensen ska ses som processen och diskursen kring skapandet av en handling och inte som bevis. Ordningen och språket som används för att organisera arkiv är inte fritt från värderingar (Cook 2001, s.17). Informant B är medveten om sin makt över ordnings- och förteckningsarbetet och hur hans språkval reflekterar värderingar. ARAB:s Grupp 8-arkiv tillhör troligen det postmoderna paradigmet med eftersom förteckningen inte följer allmänna arkivschema. Arkivarien kan möjligen ha resonerat kring att ordningen ska följa materialet och inte arkivvetenskapens tyngdpunkt på det allmänna arkivschema.

De fragmentariska och glittriga aspekterna av feministiska arkiv, där flera olika personer skapat och använt handlingarna, som Lapp betonar syns i Grupp 8:s arkiv. Genom användningen av allmänna arkivschema hos Riksarkivet och Folkrörelsearkivet för Uppsala län döljs de glittriga aspekterna hos arkiven. Allmänna arkivschema och användningen av traditionella arkivpraktiker får dem att framstå som kompletta arkiv och helheter. Lapp menar att det är när handlingar arkiveras och ges ett sekundärt värde som värt att arkivera som tanken om en helhet kommer fram (Lapp 2021, s.283). Riksarkivet och Folkrörelsearkivet för Uppsala läns Grupp 8-arkiv anser jag, genom användningen av allmänna arkivschema och arkivpraktiker, framstår som en helhet och ett komplett arkiv. KvinnSam och ARAB som använder förteckningsscheman baserade på materialet skulle kunna betona de fragmentariska och glittriga aspekterna av deras Grupp 8-arkiv i högre grad. Ett exempel är KvinnSams förteckning där det anges vem som donerat en tilläggsaccession. Pierce (2025) betonar dock att KvinnSams förteckning för deras Grupp 8-arkiv är en tolkning av gruppens historia. Förteckningen är en förenkling av samlingen handlingar som finns till för att underlätta för forskare och användare att få en överblick av materialet. Det materialet som saknas och den spretigheten som finns i arkivet göms. Det är bara de delar av Grupp 8:s politik som lyckades som exempelvis syns i förteckningen (Pierce 2025, s.83, s.84). Det är troligen komplicerat att undvika helheter och tystnader i förteckningen och ordningen av ett arkiv och förmodligen kommer en användare att utgå från att det material som finns från Grupp 8 är allt material de skapade.

ARAB har valt att organisera material om Grupp 8 som donerades av en privatperson i hennes personarkiv och inte i deras Grupp 8-arkiv. KvinnSam däremot valde att organisera de donationer från medlemmar i deras Grupp 8-arkiv. Pierce skriver att valet att inkludera Ingrid Telléus handlingar i Grupp 8 i Göteborgs arkiv visar ett individuellt perspektiv inom rörelsen. Hon menar även att generellt innehåller personarkiv från personer aktiva inom kvinnorörelsen främst material från själva rörelsen och inte från dem själva (Pierce, 2025, s.85, s.88). Det finns flertalet anledningar till att ARAB och KvinnSam valt att organisera materialet olika. Informant D, som arbetar på ARAB, betonar proveniensprincipen och att om en person donerat privata handlingar bör de organiseras i ett personarkiv. Informant B på KvinnSam menar också att proveniensprincipen ska följas och valde att inkludera tilläggsaccessionerna i Grupp 8-arkivet eftersom donatorerna ansåg att materialet borde finnas där. Hen har dock i förteckningen skrivit att materialet donerat av en specifik person och vilket år det donerades. Informant D:s resonemang följer det Boman skriver om proveniensprincipen, att både den yttre och inre ordningen ska behållas, och allt ska hållas i sin ursprungliga ordning (Boman 2018, s.93). Om en privatperson då donerar handlingar ska de arkiveras under hennes personarkiv. Dock var kvinnorörelsen uppbyggd av en mängd olika kvinnor och någon enhetlig samling dokument från samtliga grupper fanns troligen inte. Den yttre ordningen för handlingar rörande Grupp 8 och andra grupper i kvinnorörelsen kan därför vara diffus.

En ytterligare anledning till uppdelningen av materialet från Grupp 8 i ett personarkiv och i ett föreningsarkiv kan vara donationsprocessen. Den som donerar material från Grupp 8 till en arkivinstitution först bestämmer i viss mån hur arkivet kommer se ut och vad som inkluderas i det. Pierce menar att hur Grupp 8 i Göteborgs arkiv ser ut är ett resultat av donationsprocessen. Lilian Hultin som donerat mycket material syns inte själv i arkivet. I kontrast syns Harriet Otterloo och Ingrid Telléus mycket i Grupp 8 i Göteborgs arkiv eftersom de båda insåg vikten av gruppen och i sitt led av handlingarna. De handlingar som bevarats är därför ifrån deras perspektiv vilket Pierce menar ger en viss vinkling av arkivet (Pierce 2025, s.81). För Grupp 8 i Göteborgs arkiv har donationsprocessen därför påverkat arkivet. Ifall Iréne Matthis donerat sitt Grupp 8-material först till ARAB kan det ha lett till att det ordnats under Grupp 8 och inte hennes personarkiv. Det kan därför härledas att den personen som donerar Grupp 8-material först till arkivet, oavsett anledning, har makt över hur arkivet utformas och vilken historia som skrivs.

De fyra Grupp 8-arkiven skiljer sig gällande arkivbeskrivningen. ARAB:s arkiv har ingen och Folkrörelsearkivet för Uppsala län har en kort mening. Riksarkivet och KvinnSam å andra sidan har historik över deras lokala Grupp 8 avdelning och en text om ordnings- och förteckningsarbetet. Arkivbeskrivningen ska vara en förklaring till förteckningen och redogöra för hur förteckningsarbetet gått till menar Boman. Intressant material och kopplingar till andra

arkiv kan också framhävas. Hur arkivbeskrivningen ska utformas är beroende av hur materialet ser ut och ifall det behöver förtydligas något i förteckningen (Boman 2018, s.109). Eftersom ARAB och Folkrörelsearkivet för Uppsala län inte har någon information om förteckningsarbetet finns det ingen förklaring kring hur arbetet gick till. Något förtydligande av förteckningen finns inte heller. Det innebär att mer ansvar hamnar hos användaren att beställa fram arkivet för att få en vidare förståelse av Grupp 8-arkivet. För KvinnSam och Riksarkivets Grupp 8-arkiv kan användaren genom att läsa arkivbeskrivningen få en överblick utan att behöva beställa fram materialet. Förvirring kring förtecknings- och ordningsarbetet kan till viss del undvikas också. Informant B, på KvinnSam, menar exempelvis att arkivbeskrivningen ska vara en ingång och vägledning till arkivet. Även om Folkrörelsearkivet för Uppsala län har en kort arkivbeskrivning för sitt Grupp 8-arkiv innebär det inte att de är negativt inställda till dess inkludering. De fick bristfällig information om arkivet när det donerades och kunde inte skriva en längre historik.

En stor anledning till skillnaderna och likheterna i ordnings- och förteckningsarbetet för de fyra Grupp 8-arkiven beror på förutsättningarna och de materiella villkoren för arkivinstitutionerna de donerats till. KvinnSam är en del av Göteborgs universitetsbibliotek och har därför en grund i forskningsvärlden. Deras Grupp 8-arkiv förtecknades även av en person med forskningsbakgrund som hade resurserna till att utforma ett anpassat förteckningsschema med grund i materialet. De förutsättningarna hade inte Folkrörelsearkivet för Uppsala län eller ARAB när ordningsarbetet genomfördes för deras Grupp 8-arkiv.

6.2 Tillgänglighet

Arkivarier kan använda sig av olika system för att ordna arkiven men de måste också vara tillgängliga för användare. Följande avsnitt presenterar resultaten från empirin kring tillgänglighet och diskuterar det. Hur tillgängliga förteckningar är, vilken information som finns tillgänglig online och hur arkivinstitutionerna använder sig av sina Grupp 8-arkiv i utställningar med mera diskuteras och presenteras.

6.2.1 Folkrörelsearkivet för Uppsala län

Folkrörelsearkivet för Uppsala län har enligt informant A för ett antal år sedan publicerat alla sina arkivbildare i NAD. Grupp 8 i Uppsala är en av dem. Förteckningen över arkivet och ytterligare information finns inte tillgänglig på NAD utan för att få fram den informationen behöver användare gå till arkivets hemsida. Anledningen till att mer information om arkivet inte finns på NAD är enligt informant A att det dataprogram de använder, Filemaker, kan inte lika enkelt föra över metadata som andra program. De behöver därför föra in information om sina arkiv manuellt i NAD. Informant A berättade att:

Vad vi gjorde för ett par år sedan var att vi skickade upp alla arkivbildare, kunde göra en sån export, så det är ju den som ligger där nu. Och då gör NAD också ett arkiv, men utan arkivförteckning. Så att det finns. Arkivbildare ligger som en metadata till arkivposten kan man säga. Lite konstigt men det ser ut så.

De tycker det är av vikt att ha information tillgänglig på NAD eftersom det är den största arkivplattformen online. På grund av tekniska problem med NAD och äldre datorprogram har dock inte mer information utöver att arkivbildarna bevaras på deras institution publicerats.

På Folkrörelsearkivet för Uppsala läns hemsida finns det en länk till deras databas i Filemaker. Informant A berättar att deras databas i Filemaker är tvådelad där det finns dels ett arkivbildarregister, dels ett förteckningsregister. Förteckningsregistret innehåller mer information om handlingarna i arkivet medan arkivbildarregistret enbart visar vilka arkivbildare de bevarar. Användare kan genom att klicka på länken och sedan logga in som gäst i de två separata databaserna få tillgång till informationen om arkiven och då även mer information om Grupp 8 i Uppsala. Jag anser att databasen som institutionen använder sig av inte är särskilt intuitiv för användare. En person som exempelvis vill få mer information om Grupp 8 i Uppsalas arkiv måste först från NAD gå till institutionens hemsida och sedan förstå hur deras databaser är strukturerade. Folkrörelsearkivet för Uppsala län är enligt informant A medvetna om att deras databas i Filemaker är äldre och de ämnar föra över informationen till en nyare databas men det är ett tidskrävande projekt.

Eftersom det är relativt krångligt för en användare att få tillgång till information om Grupp 8 i Uppsala kan som Eva Tegnhed poängterar i kapitlet "Arkiv är till för att användas" (2018) allmänhetens förväntan att det ska vara enkelt att hitta i arkiven påverka tillgängligheten. Det finns en spridd uppfattning om att arkiv kan sökas fram likt en sökmotor. Tegnhed menar att det är svårt för en arkivinstitution att förhålla sig till men att det är viktigt för tillgängligheten (Tegnhed 2018, s.151). Varken NAD eller Filemaker fungerar som en traditionell sökmotor och det kan påverka tillgängligheten till ytterligare information om Grupp 8 i Uppsala.

Vad som kan underlätta för tillgängligheten till Grupp 8 i Uppsalas arkiv är en klassificeringslista som informant A berättar om:

Vi har ju en ganska [funderar] en form av klassificering som heter kvinnoorganisationer. [...] men den kan ju då innehålla... Jag brukar när jag berättar om den där kvinnoorganisation, säga att den innehåller allt från syjuntor till Grupp 8. Så att för att visa, det inte bara är feministiska organisationer.

En person som är intresserad av kvinnlig organisering kan via deras hemsida navigera till kategorin *kvinnoorganisationer* och där se att Grupp 8 i Uppsala var en grupp bestående av kvinnor. Namnet Grupp 8 i sig har inte en tydlig feministisk koppling om användaren inte har förkunskap om kvinnorörelsen på 1970-talet, så jag menar att kategoriseringen som

klassificeringslistan bidrar med gör att tillgängligheten till arkivet ökar. Tegnhed skriver att arkivinstitutioner har fått en förändrad identitet och därmed blivit mer publika och en del av kulturarvet. Därför borde de se till att allmänheten har tillgång till kulturarvet de bevarar och inte enbart se forskare som målgrupp (Tegnhed 2018, s.148). Klassificeringen ”kvinnoorganisationer” kan bli ett medel som ser till att uppnå målet att bredda målgruppen som Tegnhed nämner bör genomföras.

På frågan om arkivinstitutionen använder Grupp 8 i Uppsalas arkiv till utställningar svarar informant A:

Aa ja men det har vi väl gjort. Jag kan inte säga hur ofta det är. Det beror lite på vad vi bestämmer oss för att ha utställningar om. Det kommer nog att komma fram om ett par veckor skulle jag tro för vi ska ha en visning av arkiv med temat kvinnohistoria. Och då ligger det väl nära till hands att vi tar fram det. [...] Men det är väl rimligt att man visar upp Grupp 8 och talar om att det finns.

Intervjun ägde rum några veckor innan internationella kvinnodagen den 8:e mars och troligen syftar informant A på att de visar arkivet i samband med det. Folkrörelsearkivet för Uppsala län använder sitt Grupp 8-arkiv till utställningar och visningar ibland, vilket medför att de personer som deltar får information om att arkivet finns och därmed blir mer tillgängligt.

Informant A berättar att det inte är många som har beställt fram Grupp 8 i Uppsalas arkiv. Några studenter har skrivit uppsatser med grund i arkivmaterialet. Vanligen är det en student som kommer till arkivet och i allmänhet är intresserad av feminism på 1970-talet och då berättar de på arkivet om att Grupp 8 i Uppsalas arkiv finns.

Om digitisering och användning av Grupp 8 i Uppsalas arkiv poängterade informant A att de blivit mer medvetna om att följa GDPR. Eftersom föreningen inte är särskilt gammal menar hen att det är relevant att reflektera kring hur de på arkivinstitutionen använder sig av materialet och vilka personuppgifter det innehåller. Instruktionerna från Riksarkivet de följer innebär att de kan visa upp arkivet för allmänheten men inte inkludera medlemsregister. De ska heller inte digitisera materialet utan bevara det i sitt pappersformat. Några tydligare instruktioner har de inte fått av Riksarkivet menar informant A men hen poängterade att de själva kan ha anledning till att ha eftertanke när de plockar fram arkivet.

6.2.2 KvinnSam

Tillgänglighet är något som informant B reflekterat mycket kring i sitt arbete med Grupp 8 i Göteborgs arkiv. Hen menar att tydlighet och tillgänglighet är av vikt för att arkivet ska kunna användas av fler än enbart forskare. Om förteckningen berättade hen:

Och [funderar] fördelarna tycker jag är en vanlig människa som inte gått arkivvetenskap kan läsa det här och förstå vad det är. De fattar då okej om de scrollar ner: Jo Grupp 8:s historia, Grupp 8:s historia. Det står inte liksom verksamhetsdokumentation, nej. Vad kan det betyda? [...] Mina argument för det här är ju, det är mer tillgängligt.

Informant B:s resonemang följer Tegnheds tanke kring att arkiv som bevarar kulturarv ska bredda sin målgrupp och nå fler än enbart forskare (Tegnhed 2018, s.148). Att KvinnSam lagt vikt vid tillgänglighet i förteckningsarbetet och funderat över vilka ord de använder i förteckningen och arkivbeskrivningen är ett led i att öppna upp arkivet anser jag.

Informant B ser även arkivbeskrivningen som ett led i ökad tillgänglighet. Hen menar att användaren inte får ett sammanhang eller förståelse för arkivet om de enbart har tillgång till förteckningen. Då krävs det att användaren beställer fram materialet för att själv se vad arkivet innehåller. Informant B har därför exempelvis valt att i arkivbeskrivningen förklara vad en medlemsundersökning och vad en studiecirkel är. Tegnhed poängterar att det är viktigt att arkiven är hittbara. En person som inte är van vid arkiv ska kunna förstå förteckningen och ordningen av arkivet. Hon menar att det finns en tvådelad syn på arkivbeskrivningen och förteckningen. Vissa anser att arkivarien ska vara objektiv och enbart utforma en förteckning och inte skriva något om arkivet. Andra menar att arkivarien ska skriva en utförligare historik och lyfta fram särskilt intressanta handlingar. Enligt Tegnhed finns det inget rätt eller fel tillvägagångssätt men det är av vikt att arkivarien reflekterar kring sin påverkan på arkivet och att den aldrig kan vara objektiv (Tegnhed 2018, s.153). Informant B följer den andra synen på arkivbeskrivningar och förteckningar då hen skrivit en utförlig historik och lyfter fram intressanta handlingar så som demonstrationer kring 8:e mars. Hen har även reflekterat kring sin påverkan på arkivet och hur Grupp 8:s arkiv kan bli mer tillgängligt.

Informationen som informant B utformat finns tillgänglig på plattformen Alvin. Plattformen anser informant B vara mer anpassad till bibliotekskatalogisering än för arkivmaterial. Det leder till att information om Grupp 8 i Göteborgs arkiv är mindre tillgängligt för användare. Exempelvis är det krångligt att fritextsökning på Alvin och KvinnSam måste själva inkludera information i flertalet fält för att ämnen ska kunna sökas fram av användare. KvinnSam har därför skapat en tematisering av sina arkiv som finns tillgänglig på deras hemsida. Under huvudtemat *Aktivism och politik* finns undertemat *Andra vågens kvinnorörelse* där Grupp 8 i Göteborg kan hittas. Jag anser att tematiseringen är en värdig lösning på problematiken med fritextsökning på Alvin. Dock krävs det att användaren är medveten om att KvinnSam har en egen hemsida där information om deras arkiv finns. Det är möjligen inte en självklarhet för en användare att leta efter information där.

En självklarare plats för användare att söka efter information om Grupp 8 i Göteborgs arkiv kan vara NAD. På NAD finns det en arkivbildarpost för Grupp 8 i Göteborgs arkiv. Om en

användare vill ha ytterligare information så som förteckningen och arkivbeskrivningen behöver den gå till KvinnSams Alvin. Informant B menar att anledningen till att informationen inte är tillgänglig på NAD är ett biblioteksbeslut. Det ansågs för resurskrävande för dem att arbeta i både Alvin och NAD. Informant B ställer sig positivt till att mer information borde finnas på NAD om arkivet och har en förhoppning om att när NAD uppdateras inom snar framtid så ska en funktion att föra över information från Alvin inkluderas. Hen uttryckte: ”Åtminstone en post i NAD så att folk hittar och en hänvisning till Alvin-posten. Lägsta nivån.”

Ett sätt att tillgängliggöra arkivmaterial och visa upp att det finns är genom utställningar. KvinnSam hade vid intervjutillfället en utställning om internationella kvinnodagen i sin entré där material från Grupp 8 i Göteborgs arkiv inkluderades. Informant B arbetar med de utställningar som KvinnSam producerar och menar att vilket material som används i dem beror på vilka arkiv som de själva är intresserade av. Hen berättade:

[...]Internationella kvinnodagen den utställningen är återkommande i olika [funderar] vi byter ut vissa saker ibland och så gör vi om lite. Men vanligtvis är det ur arkiven jag har jobbat med. Så jag är ju 60-, 70-tals personen här [skratt]. Så det är vanligtvis Grupp 8, Kvinnohuset, Svenska kvinnors vänsterförbund. [...] Men det är nog, Grupp 8 brukar dyka upp. Det är också dels för att det kommer från Göteborg och vi försöker lyfta Göteborgs arkiv mer än de andra arkiven, kanske för att vi befinner oss i Göteborg. Det är ganska lockande för studenter och forskare. Jo och allmänheten.

Informant B inkluderar material från arkivet frekvent och minst en gång per år finns det med i utställningen om internationella kvinnodagen. Anledningarna till detta är att informant B själv är intresserad av kvinnorörelsen på 1970-talet och därför ser till att det finns i utställningarna. Hen poängterar också lokalhistoria som en anledning till varför de använder sig av Grupp 8 i Göteborgs arkiv. Troligen kan en besökare som bor i Göteborg och ser utställningen få en starkare affektiv relation till arkivmaterialet eftersom det berör feminism och politik i deras lokalområde.

Under våren när studenter ska börja skriva uppsatser berättar informant B att hen talar om att deras arkivmaterial finns tillgängligt. En student har skrivit om Grupp 8 i Göteborg. Hen sade att för tillfället är det många konstvetarstudenter som begär ut arkivet specifikt för att studera affischerna som Grupp 8 i Göteborg formgav. Flertalet konstnärer var aktiva i Grupp 8 i Göteborg och konstvetarna vill studera den grafiska formgivningen. Informant B menar också att affischerna är enkla att ta fram för en visning eftersom de är lätthanterliga.

Om digitisering av Grupp 8 i Göteborgs arkiv menar informant B:

Vad gäller digitisering [suck] [skratt]. Lite av en käpphäst. Det är väldigt svårt att digitisera materialet av olika skäl: upphovsrätt är ju ett problem, GDPR är ett problem. Även om man kommer förbi de problemen så är det väldigt resurskrävande. [...]

Materialet i Grupp 8 i Göteborgs arkiv kommer troligen inte digitiseras inom snar framtid. Dock finns information om arkivet tillgängligt online med mindre information på NAD och mer information på Alvin. Eichhorn menar att den problematik som finns kring att digitisera feministiskt material inte nödvändigtvis behöver lösas för att arkivet ska bli tillgängligt. Det kan vara tillräckligt med att publicera en förteckning online (Eichhorn 2014, s.236).

En möjlig digitisering kan även leda till att kopplingar mellan olika grupper i kvinnorörelsen inte syns. Informant B menar att det finns stora överlappningar mellan Grupp 8 i Göteborg och Lesbiska Feminister och att de särskilt syns när grupperna går samman för att skapa ett Kvinnohus i Göteborg. Om enbart Grupp 8 i Göteborgs arkiv digitiseras och inte Lesbiska Feministers förloras en del av kontexten. Eichhorn menar i sin artikel om digitisering av feministiskt material att vissa kopplingar mellan feministiska grupper inte syns om materialet inte analyseras samtidigt. När en samling digitiseras väljs ofta en del av den ut för publicering online och enbart en samling kan visas åt gången. Därför menar Eichhorn att hur användare interagerar med digitala plattformar är mycket restriktivt. Om ett feministiskt arkiv ska digitiseras måste hela samlingen med material från dess samtida kvinnorörelse också digitiseras för att behålla kontexten (Eichhorn 2014, s.231). Informant B:s resonemang kring digitisering stämmer överens med Eichhorns. Det skulle kräva mycket resurser och KvinnSam skulle behöva reflektera kring vilka arkiv ur deras samlingar som bör digitiseras och vilka konsekvenser det kan leda till. Om de digitiserar Grupp 8 i Göteborgs arkiv hade ett stort antal andra arkiv också behövts digitiseras, om Eichhorns resonemang ska följas, för att bevara kontexten.

6.2.3 Riksarkivet

Förteckningen för Grupp 8 i Stockholm som nämns ovan är utformad utefter allmänna arkivskemat och använder sig av arkivtekniska termer så som protokoll och föredragningslistor, utgående handlingar och liggare och register. Om en användare inte är van vid att besöka arkiv och läsa förteckningar kan den upplevas förvirrande och otydlig. För att få vetskap om vad ”Handlingar ordnade efter ämne” innehåller behöver användaren navigera sig till den F-serien och se vilka ämnen som finns under huvudrubriken. Enligt Tegnhed ska användarperspektivet breddas till mer än forskare och det krävs mer än att publicera förteckningen online, den ska vara hittbar. Oavsett bakgrund och tidigare erfarenhet av arkiv så ska vem som helst kunna hitta till och i arkiven, och förstå sig på förteckningen och ordningen (Tegnhed 2018, s.152, s.153). Därför anser jag att förteckningen över Grupp 8 i Stockholm inte är tillgänglig och tydlig för en utomstående användare och kräver att användaren beställer fram materialet eller ber om hjälp för att förstå vad arkivet innehåller.

Både förteckningen och arkivbeskrivningen för Grupp 8 i Stockholm finns publicerade på NAD, vilket informant C betonar samtliga arkiv ska vara. Genom NAD är det även möjligt att beställa arkivet till Riksarkivets läsesal. Tegnhed menar att det är av vikt att publicera tydliga förteckningar i NAD eftersom det medför att användare kan söka i fritext i en sökmotor och få fram arkivposten på NAD (Tegnhed 2018, s.152). Det ökar tillgängligheten till arkivet eftersom det är möjligt att komma fram till posten genom en sökmotor.

Enligt informant C används Grupp 8 i Stockholms arkiv vid fåtal tillfällen, exempelvis vid visningar och utställningar. Dock menar hen att resurserna till den utåtriktade verksamheten har minskat drastiskt och därför inneburit att utställningar med mera sker sällan. Eftersom Riksarkivet bevarar ett stort antal arkiv medför det att chansen för att information om Grupp 8 i Stockholms arkiv kommer läggas ut på sociala medier är liten. Till läsesalen menar informant C att arkivet beställs relativt frekvent.

På frågan om det finns möjlighet att digitisera Grupp 8 i Stockholms arkiv svarar informant C att det är främst äldre material som görs tillgängligt digitalt på NAD. Eftersom Grupp 8 i Stockholms arkiv är relativt modernt menar hen att det finns upphovsrättsliga hinder med exempelvis fotografier, tidningsklipp och trycksaker. Det kan även finnas uppgifter om levande personer. På grund av de anledningarna så menar informant C att det inte kommer vara möjligt att digitisera arkivet under en lång period. Information om arkivet med dess förteckning och arkivbeskrivning finns tillgängligt på NAD och det går även att beställa materialet till läsesalen i Stockholm, så då anser jag att en digitisering av materialet inte är nödvändigt i nuläget.

6.2.4 ARAB

Information om arkivet på NAD består av en förteckning, tidsomfång och var arkivet förvaras. Informant D är positiv till att publicera information på NAD eftersom det möjliggör fritextsökningar och gör arkivet mer tillgängligt. För en användare som vill få vetskap om var de olika lokalgrupperna i Grupp 8:s arkiv finns är det tillräckligt. Om en användare vill få ytterligare information om arkivet och navigerar till ARAB:s arkivkatalog så är informationen som är tillgänglig på NAD den samma som i katalogen. Katalogen är även svårnavigerad och inte intuitiv för en användare att använda sig av. Informationen om arkivet, utöver att vara publicerad online, ska enligt Tegnhed även vara enkel för vem som helst att hitta (Tegnhed 2018, s.152). Det är den inte i detta fall.

Även om förteckningen över ARAB:s Grupp 8-arkiv inte följer det allmänna arkivskemat så innehåller den arkivtekniska termer som kan vara omständliga för en utomstående att förstå. Samtliga fyra volymer, förutom den femte med affischer, benämns som ”Protokoll, korrespondens, cirkulär, m.m” (Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek, 2007). Protokoll är ett

relativt tydligt begrepp men vad korrespondens och cirkulär innebär för Grupp 8:s arkiv framgår inte om användaren inte beställer fram materialet. Eftersom det inte finns en arkivbeskrivning som förklarar volymernas innehåll innebär det att informationen om arkivet och tillgängligheten till den online är bristfällig.

Enligt informant D har ARAB inte använt sig av sitt Grupp 8-arkiv för någon utställning eller visning. Arkivet beställdes till deras läsesal senast 2020 och totalt har arkivet beställts fram i sin helhet en gång och två volymer ytterligare en gång. Informant D resonerade inte kring anledningarna till att arkivet inte beställs fram frekvent. En möjlig anledning kan vara att informationen om arkivet och hur handlingarna ska beställas fram är relativt otydlig i deras arkivkatalog.

Informant D besvarade inte mina frågor om en möjlig digitisering av materialet.

6.2.5 Sammanfattande diskussion

Samtliga arkivinstitutioner menar att det är av vikt att deras Grupp 8-arkiv är tillgängliga för användare. Hur de reflekterar kring tillgänglighet och faktorer kring det skiljer sig på vissa punkter. Informant B på KvinnSam är den som reflekterar mest kring tillgängligheten av förteckningen. Hen poängterar att alla målgrupper, utöver forskare, ska ha möjligheten att förstå vilket material som finns i arkivet. De andra arkivinstitutionerna så som Riksarkivet, ARAB och Folkrörelsearkivet för Uppsala län resonerade inte kring användningen av arkivtekniska termer i förteckningen. Tegnhed menar att vem som helst oavsett bakgrund ska kunna hitta i arkiven och förstå sig på förteckningen och ordningen. Hon menar att det är bra ifall förteckningen är tydlig (Tegnhed 2018, s.152, s.153). Användningen av arkivtekniska termer i förteckningen kan därför leda till att den blir mindre tillgänglig och skapar förvirring hos användare utan tidigare arkiverfarenhet.

För samtliga Grupp 8-arkiv finns förteckningen tillgänglig online och användare kan få en överblick av arkivens material. Hur hittbar förteckningen är skiljer sig dock. För ARAB och Riksarkivets Grupp 8-arkiv kan användare se dem redan på NAD. KvinnSam och Folkrörelsearkivet för Uppsala län har enbart en arkivbildare tillgänglig på NAD och om användare vill se förteckningen behöver de navigera till respektive arkivinstitutions hemsida. Tegnhed menar även att det är av vikt att förteckningar och arkiven i sig också är hittbara utöver att vara tillgängliga. Allmänheten väntar sig att arkiven ska kunna sökas fram som på en sökmotor. Arkivinstitutioner behöver förhålla sig till det. Verktygen för att hitta både till och i arkiven bör kunna användas av samtliga användare (Tegnhed 2018, s.151, s.152). Att användare behöver navigera till KvinnSams och Folkrörelsearkivet för Uppsala läns egna hemsidor för att se förteckningen över deras Grupp 8-arkiv betyder att de inte är särskilt tillgängliga. Det kan

lösas med länkar från posten på NAD till respektive hemsida för att öka hittbarheten. Båda arkivinstitutionerna använder sig dock av en katalogisering där Grupp 8-arkivet går att hitta under *Kvinnoorganisationer* respektive *Andra vågens kvinnorörelse*, vilket ökar hittbarheten till arkiven om användaren väl navigerat sig till deras hemsidor.

I vilken utsträckning arkivinstitutionerna använder sig av sitt Grupp 8-arkiv skiljer sig åt. ARAB har enligt Informant D:s vetskap inte använt sig av arkivet till någon utställning och det är relativt få som beställt fram arkivet. Folkrörelsearkivet för Uppsala län berättar om arkivet för studenter intresserade av feminism och visar upp arkivet i samband med internationella kvinnodagen. Riksarkivet har använt sitt Grupp 8-arkiv till visningar och utställningar men mindre frekvent senaste tiden på grund av mindre resurser. Det är dock vanligt att arkivet beställs fram. KvinnSam skiljer sig åt då de ofta använder sig av arkivet till utställningar och material från det förekommer årligen i utställningen för internationella kvinnodagen. De berättar aktivt om arkivet för studenter varje år och beställningar av materialet sker någorlunda ofta.

En skillnad mellan Grupp 8-arkivens användning, och där med tillgängliggörande, är deras sekundära värde. Lapp skriver att i arkivet blir det glitter som feministiska arkiv består av återupplivat av ett sekundärt värde. Det sekundära värdet bestäms av hur glittret hopar sig, var det förvaras, hur det används och vem det är som cirkulerar glittret (Lapp 2021, s.294). När de olika samlingarna av handlingar från olika lokalavdelningar av Grupp 8 arkiverats har de fått ett sekundärt värde, de har setts som värda att arkivera. Hur Grupp 8-arkiven tillgängliggörs och används bestäms av deras sekundära värde. På grund av sin bas i genusforskning värderar KvinnSam sitt Grupp 8-arkiv högt men även eftersom informant B är personligt intresserad av arkivet. Det leder till att de använder sig av arkivet i en större utsträckning än de andra institutionerna som Riksarkivet och ARAB. Informant A uttrycker också ett högt sekundärt värde för Folkrörelsearkivet för Uppsala läns Grupp 8-arkiv. Hen menar att det är av lokalhistoriskt värde att bevara arkivet. Det leder till att de visar upp arkivet för besökare och uppmärksammar det.

Att arkiv från aktivistiska grupper förvaras på arkivinstitutioner diskuterar Rebecka Taves Sheffield i boken *Documenting Rebellions* (2020). Sheffield menar att det inte är friktionsfritt att donera material från olika gemenskaper till arkivinstitutioner. En farhåga finns att arkivinstitutioner enbart ”suger upp” materialet utan att reflektera kring hur det kan användas, synliggöras och tillgängliggöras (Sheffield 2020, s.195). Sheffield utgår ifrån material från HBTQ-grupper men tankesättet kan även appliceras på feministiska arkiv. Alla Grupp 8:s arkiv bevaras på arkivinstitutioner som möjligen valt att bevara materialet för att utöka sitt bestånd men sedan inte reflekterat kring hur de kan använda sig av materialet. Riksarkivet och ARAB

med sin minimala användning av sina Grupp 8-arkiv har möjligen ”sugit upp” material från Grupp 8 utan att reflektera kring hur de ska synliggöra och tillgängliggöra arkivet. KvinnSam med sin grund i genusforskning har reflekterat kring det och därför är deras Grupp 8-arkiv mer tillgängligt i sin förteckning och hittbarhet i arkivet.

Kring digitisering av Grupp 8-arkiven är alla informanter samstämmiga i att det hade varit ett kostsamt projekt och att det finns hinder i form av personuppgifter och GDPR. En digitisering av samtliga Grupp 8-arkiv kommer troligen inte ske inom snar framtid. Eichhorn som studerat digitisering av specifikt feministiska arkiv anser att vissa feministiska arkiv är definierade av sin materialitet och om de digitiseras förloras viktiga aspekter av dem, så som deras kontext. Att få den samlade kontexten över kvinnorörelsen förutsätter att mycket material i så fall ska digitiseras, vilket kräver resurser. Hon menar att det är att föredra att se materialet på plats och sedan med hjälp av en arkivarie få arkivets kontext. Materialet i feministiska arkiv kan även bevaras längre och mer hållbart i fysiska arkiv än digitala arkiv. Digitala verktyg ska dock inte väljas bort helt utan Eichhorn menar att förteckningar kan publiceras online för att göra samlingar mer tillgängliga (Eichhorn 2014, s.236).

Grupp 8:s arkiv befinner sig i en vidare kontext av kvinnorörelsen i Sverige och ifall enbart deras arkiv digitiseras kan kopplingar mellan andra grupper inom rörelsen förloras. De agerade även i sitt lokalområde i många av sina aktioner. Därför hade ytterligare en del av kontexten till arkiven förlorats om de andra lokala grupperna i området inte digitiserades. Arkivarierna på respektive arkivinstitution kan istället för digitisering se till att förteckningarna är lätt tillgängliga online och ge användare kontexten kring arkiven på plats.

Tillgänglighet till feministiska arkiv menar Eichhorn i boken *The Archival Turn* (2013) är viktigt eftersom de kan skapa relationer mellan tid och rum. När det gäller kulturell produktion, aktivism och forskning är feministiska arkiv av vikt för feminister. Att läsa material från kvinnorörelsen på 1970-talet kan ge energi till samtida feminister (Eichhorn 2013, s.3, s.58, s.59). Grupp 8:s arkiv kan enligt Eichhorns resonemang skapa relationer mellan tid och rum. Genom att tillgängliggöra dem kan feminister i samtiden läsa handlingarna i arkiven, lära sig av historien, och bli inspirerade och få energi till samtida feministisk kamp. Det kan även skapa affektiva relationer mellan olika generationer av feminister och ge en röd tråd i den feministiska kampen.

6.3 Centralisering

Nedan presenteras resultatet av resonemangen kring en möjlig centralisering av alla Grupp 8-arkiv. I samband med att resultatet presenteras följer en analys av det och till sist jämförs samtliga resultat med varandra.

6.3.1 Folkrörelsearkivet för Uppsala län

Informant A resonerade kring tanken om att bevara samtliga nio Grupp 8-arkiv på samma institution och menar:

De agerar ju ganska lokalt och de är rätt självständiga organisationer som finns på olika håll och det verkar inte heller finnas någon övergripande riksorganisation, vad jag förstår.

Och jag ser utifrån vårt uppdrag som ju är att försöka samla det regionala och de regionala föreningarna och ge en samlad bild över de verksamheterna så. Och när man ser att de faktiskt också är ganska inriktade på att agera lokalt och ge sig på kommunalråd och sånt där och tala om att det måste till dagis och sånt, så ser jag ju det värdet i att Grupp 8 finns kvar i de lokala arkiven så att.

Med sitt resonemang kring att bevara Grupp 8-arkiven lokalt menar jag att informant A betonar proveniensprincipen eftersom hen anser det är viktigt att behålla materialet i lokalområdet. Utspreddheten som hen menar på fanns under Grupp 8:s existens tyder på den glitterfaktor som Lapp (2021) diskuterar. Handlingarna i arkiven har skapats av flertalet olika individer och gemenskaper och därför kan en arkivalisk helhet vara svår att fånga för samtliga Grupp 8-arkiv. Dock har arkiven kopplingar till varandra via Kvinnobulletinen, korrespondens och liknande kampanjer och aktioner.

Betoningen på att Grupp 8 i Uppsala har vikt för lokalsamhället visar att handlingarna består av och skapar affekter hos arkivinstitutionen. Genom att vara förråd för känslor har de skapat affekter hos Folkrörelsearkivet för Uppsala län som medför att de anser det är av vikt att bevara arkivet hos dem. Eftersom arkivet även har koppling till Uppsala finns möjligheten att arkivet kan producera affektiva relationer till användare från lokalområdet.

Informant A menade att en beståndsöversikt eller hänvisningar till andra Grupp 8-arkiv kan vara en möjlig lösning för att ge en kontext till rörelsen. I beståndsöversikten anser informant A att information om vilka feministiska grupper och rörelser som bevaras i arkiven kan inkluderas. Hänvisningar ställer sig informant A positivt till men menar att det skulle vara ett tidskrävande arbete för dem som mindre arkivinstitution att ta sig an. Istället för att varje arkivinstitution skapar hänvisningar anser hen att NAD kan utföra det arbetet.

6.3.2 KvinnSam

Informant B menar att en möjlig centralisering av alla nio Grupp 8-arkiv inte skulle vara en vettig omorganisering av arkiven. Hen resonerar att anledningen till att inte förvara arkiven fysiskt på en arkivinstitution inte handlar om att arkiven är olika utan om deras kontext och sammanhang. Hen berättar:

Ja, jag tror inte det handlar om att de är olika. Utan det handlar om liksom var arkiven ska hamna. Vi tackar ju ja till alla Grupp 8 arkiv om folk vill lämna in hos oss. [...] Det beror ju på, det är lite olika

forskningssammanhang de landar i, eller arkivsammanhang. De landar i andra vågens kvinnorörelse som sammanhang här men de är också väldigt lokala. Och präglade av lokalpolitik. Och hur rörelserna lokalt såg ut. Så i viss mån kan det vara bättre för dem att vara i det sammanhang. Så kan man läsa dem tillsammans med andra grupper som var aktiva då.

Informant B lägger mer vikt vid den lokala kontexten för de olika Grupp 8-arkiven än deras kontext som en nationell feministisk rörelse. Det följer forskning om Grupp 8 som historiker som Isaksson genomfört, där hon menar att ett medlemskap i Grupp 8 innebar att vara organiserad i en lokal ickehierarkisk grupp snarare än i en nationell organisation (Isaksson 2007, s.56). Informant B förklarade att den lokala kontexten för olika Grupp 8 lokalgrupper skiljde sig. Vissa grupper så som Grupp 8 i Göteborg hade kontakt med KFML(r), andra grupper präglades av universitetsmiljön och vissa hade starka kopplingar till olika lesbiska grupper. Informant B:s resonemang liknar även det Lapp poängterar om kontexten för feministiska arkiv. Utöver att arkivera handlingarna måste kontexten kring deras skapande inkluderas (Lapp 2021, s.287, s.288). Genom att arkivera andra feministiska grupper samt vänstergruppers handlingar samtidigt som Grupp 8-arkiven bevaras i sina lokala sammanhang så kan kontexten som Lapp poängterar bevaras.

Kring centralisering menade informant B också att mycket makt finns hos arkivbildarna. På KvinnSam kan de förklara för en arkivbildare att deras Grupp 8-material kommer hamna i en viss kontext hos dem och i en annan om de väljer att donera materialet till en annan arkivinstitution. Arkivbildaren får sedan själva välja var de anser materialet ska arkiveras. Det viktiga är att materialet arkiveras någonstans.

För att överbrygga de institutionella gränserna mellan de olika Grupp 8-arkiven menar informant B att hänvisningar kan användas. Hen är positiv till en beståndsöversikt över alla Grupp 8-arkiv. Forskare som studerar kvinnorörelsen borde utforma en beståndsöversikten som arkiven sedan kan använda sig av. KvinnSam i nuläget har resurser till att skapa hänvisningar till andra Grupp 8-arkiv i sin arkivpost och referera till forskning om kvinnorörelsen, där informant B lyfter fram Eva Schmitz avhandling *Systerskap som politisk handling* (2007).

6.3.3 Riksarkivet

Informant C menar att en fysisk omplacering av alla Grupp 8-arkiv skulle vara en mödosam ansträngning. Arkiven är överlämnade av olika personer och under olika villkor. Hen poängterar även att det skulle vara kostsamt att samla alla arkiv på en arkivinstitution. Om Grupp 8:s arkiv skulle förvaras på Riksarkivet menar informant C att en jurist behöver rådfrågas kring ifall Riksarkivet har rätt att frånta en institution ett arkiv.

Nackdelen med att material med kopplingar mellan sig förvaras på olika institutioner menar informant C får vägas upp med tillräcklig information i NAD. En gemensam förteckning eller

en beståndsöversikt för samtliga Grupp 8-arkiv menar informant C skulle vara gynnsamt. Dock menar hen att om den ska finnas på NAD så kan det vara komplicerat att skapa. Om det är tekniskt möjligt har inte hen vetskap om.

6.3.4 ARAB

Informant D svarar kort om centralisering av samtliga Grupp 8-arkiv och menar att det inte finns något behov av en gemensam förteckning över arkiven. Hen menar att med hjälp av ARAB:s arkivkatalog och informationen som finns på NAD, så kan användare fritextsöka efter information om Grupp 8. Som ovan nämnts är ARAB:s arkivkatalog något svårnavigerad för en ny användare och NAD fungerar inte som en sökmotor vilket medför att informant D:s resonemang kan ifrågasättas. Grupp 8-arkivet som ARAB bevarar har ingen arkivbeskrivning och möjligheten att fritextsöka i NAD är något begränsad så en gemensam förteckning eller beståndsöversikt kan möjligen gynna hittbarheten och tillgängligheten till ARAB:s Grupp 8-arkiv.

6.3.5 Sammanfattande diskussion

Ingen av de fyra arkivinstitutionerna ser en fysisk centralisering av samtliga Grupp 8-arkiv som möjlig. De poängterar lokalhistoria, ekonomiska resurser och olika donationsvillkor. KvinnSam och Folkrörelsearkivet för Uppsala län menar även att Grupp 8 agerade lokalt i sin politik och aktivism och därför skulle viktig kontext förloras ifall arkiven inte förvarades lokalt. Alla informanter förutom ARAB ställer sig positiva till en beståndsöversikt över kvinnorörelsens arkiv och menar att hänvisningar till Grupp 8-arkiv på andra institutioner hade varit av värde. Dock menar samtliga att en beståndsöversikt skulle kräva resurser de inte besitter. ARAB anser dock att informationen som redan finns tillgänglig på NAD och i deras arkivkatalog är tillräcklig och möjliggör fritextsökningar.

KvinnSam poängterar kontextens betydelse och hur den påverkas av vilken arkivinstitution Grupp 8-arkiven bevaras på. Om de placeras på KvinnSam blir kontexten andra vågens kvinnorörelse medan den kan bli mer lokalpolitisk om de finns på en annan arkivinstitution. Resonemanget följer Schmitz forskning om Grupp 8 och dess organisering. Hon skriver att även om Grupp 8 fanns på flertalet orter i landet och de arbetade utifrån samma programförklaring så var de ändå påverkade av sin lokala kontext. Exempelvis hade Grupp 8 i Göteborg en stor betoning på klasskamp på grund av stadens industrihistoria medan Grupp 8 i Stockholm splittrades efter kritik av att inte betona klasskampen nog. Nationellt samarbete fanns men det var inte förrän 1977 som en riksorganisation för Grupp 8 bildades och enligt Schmitz kritiserades riksorganisationen för att inte ha en tydlig målsättning (Schmitz 2007, s.190, s.264, s.265, s.286).

Hur de lokala Grupp 8-grupperna var organiserade och arbetade under sin verksamhetstid likaså betoningen på deras kontext behöver inte nödvändigtvis betyda att det är negativt med en centralisering. För att bevara kontexten för Grupp 8-arkiven kan ett arkiv för samtligt material från andra vågens kvinnorörelse var en lösning. Det skulle kräva resurser men kan möjligen öka tillgängligheten och hittbarheten till arkiven. Dock har de flesta Grupp 8 lokalavdelningarna som tidigare poängterats även kopplingar till den lokala vänstern och lokalsamhället och som Lapp poängterar är kontexten för feministiska arkiv av vikt (Lapp 2021, s.287). Om ett arkiv för kvinnorörelsen skapas genom en centralisering skulle den kontexten försvinna och en viktig aspekt förloras.

6.4 Intervju med Grupp 8-medlem

Genom kontakt med en arkivinstitution som bevarar ett Grupp 8-arkiv fick jag kontaktuppgifter till en före detta medlem i Grupp 8. Intervjun behandlade hennes upplevelse av att vara organiserad i en lokalavdelning av Grupp 8, och om arkivet som blev det bestående resultatet av deras organisering. Informant E var den som till slut beslutade att donera handlingarna till en arkivinstitution.

6.4.1 Berättelser om Grupp 8

Informant E tog initiativ till att starta den lokala Grupp 8 avdelningen 1973 och var organiserad i gruppen fram tills att den upphörde 1980. Hon berättade att ”Jag var med till det bittra slutet [skratt].”. Anledningen till att föreningen upphörde menar hon berodde på en stor genomströmning av deras unga medlemmar som fått arbete på annan ort eller börjat studera. Informant E var kvar och tog hand om deras papper.

Informant E kom först i kontakt med kvinnorörelsen när hon deltog i en demonstration på 1:a maj och berättar att:

Första gången jag kom i kontakt med Grupp 8 det var...[...] Man demonstrerade ju 1:a maj. Rödfrent eller vad det var. Och där var ju alla möjliga med, anarkister och Förbundet Kommunist och så vidare. Och de var ju väldigt manligt betonade. Så man kunde spy nästan [skratt]. Så att redan där började det utkristallisera... Jag kommer ihåg efter en sån här Rödfrent demonstration i Malmö 1:a maj. Och det var så jag upptäckte kvinnorörelsen. Efter demonstrationen var slut så var det en stor skara kvinnor som gick ner till Kungsparken och satte sig i ett undangömt hörn och diskuterade detta här. Och sedan bildades så småningom Grupp 8 runtom i landet, på det här viset. Ja det var väldigt inspirerande.

Informant E:s berättelse om hur hon kom i kontakt med kvinnorörelsen följer forskningen om Grupp 8 och kvinnorörelsen i helhet. Emma Isaksson skriver i *Kvinnokamp* att kvinnorörelsen som uppkom på det tidiga 1970-talet var besviken på frånvaron av feminism i socialistiska rörelser. Grupperna inom vänstern bestod främst av män som inte la vikt vid att diskutera

kvinnans situation i samhället. Kvinnorörelsen ämnade ta in det socialistiska perspektivet men även kombinera det med feminismen (Isaksson 2007, s.50).

Likt många andra grupper inom kvinnorörelsen organiserade sig informant E:s lokalavdelning av Grupp 8 som en platt organisation. Om deras organiseringsstruktur svarade hon:

Ja, ja, ja, ingen ordförande, inga. [...] Men annars var det alltid så att man hade stormötesform. Och så var det inom många av inom vänsterns olika organisationer som hade stormöten. Alltså så att ordförande, ja det behövdes det egentligen? Man kanske utsåg det vid varje möte och någon säger att du ska föra anteckningar. Men det var stormötesform. Kollektiva beslut. Det var liksom signumet.

Detta visar att Isakssons analys av organisationsformen av Grupp 8 i Stockholm stämmer överens med informant E:s lokalavdelning. Isaksson menar att Grupp 8 ville ha en kollektiv, decentraliserad och ickehierarkisk organisations- och arbetsform. Stormöten hölls och uppgifter inom organisationen skulle roteras mellan medlemmar. Vikt lades vid att Grupp 8 främst skulle fungera som en aktivistorganisation (Isaksson 2007, s.54).

Om den feministiska politik de genomförde berättar informant E:

Sen det andra var ju mera sånt här opinionsarbete, att vi demonstrerade, stred för daghem. För det var inte självklart riktigt 73, att alla barn skulle ha daghemsplats. Det är det ju nu alltså. Men det var precis liksom i begynnelsen detta här med någon regel att det inte skulle vara mer än 12 barn i varje grupp. Och så kom det en trettonde i en barngrupp så var vi ute och demonstrerade. Ropen skalla daghem åt alla!

Daghemsfrågan var en kampanj de drev likt andra Grupp 8 lokalavdelningar i landet. Utöver daghem så stred de enligt informant E för fri abort och drev kampanjer mot porrindustrin. Abortfrågan menar hon var den mest kontroversiella frågan för deras lokalavdelning och de fick många motståndare. Den längsta insändardebatten i lokaltidningen ska ha berört abortfrågan. För abortfrågan anordnade de offentliga debatter och andra evenemang. När kuppen i Chile inträffade 1973 arrangerade de en Chilekommitté tillsammans med andra vänstergrupper. Ett kontinuerligt arbete var att varje lördag gå ut och sälja *Kvinnobulletinen*.

Informant E berättade om deras lokala arbete emot porrindustrin och säger följande:

Och ja vi tryckte ju också upp, ja det var ju också en del i vår verksamhet mot porrindustrin. Det var ju mycket mer påtagligt förr än nu. Det stod porrtidningar i vanliga... På Pressbyrån och Ica och Konsum. Så där äckliga porrtidningar och så fanns det ju nattklubbar här. Porrklubbar. [...] Och sen var det Hennes som till varje jul hade jätte jätte affisch på sådana stora tre, fyra meter höga reklampelare. Där de visade årets porrigaste underkläder. [...] Och vi tyckte det var vedervärdigt. Och då var det ju en, var det hon var, om det var på [lokaltidning] eller om det var [lokaltidning] som lät trycka upp affischer som med olika text där det stod "Här utnyttjas och förnedras kvinnan" och sådant där som vi smällde upp nattetid på dessa här jätte reklampelarna. Och även tvärs över gatan här i ett av de gamla husen där var en sån här porraffär som sålde

allt sånt här artiklar. Där [funderar] ja det kan jag väl berätta nu. Där klistrade vi upp med sånt här fönster glas på deras fönster, på deras skyltar, alltså dessa här affischerna. ”Här förnedras och utnyttjas kvinnan”. Ja, vi blev aldrig avslöjade men nu berättar jag att det var vi.

Kampen emot pornografins exploatering av kvinnors kroppar och sexualitet menar Isaksson också var viktig för Grupp 8 nationellt. Aktionerna som informant E:s lokalavdelning genomförde är ett uttryck för vad Isaksson menar att kvinnorörelsen generellt ansåg. Att den sexuella frigörelsen som framförts av sexualliberalismen, där mindre censur av porr var en stor fråga, var utformad efter mäns villkor och innebar ingen riktig frigörelse för kvinnor (Isaksson 2007, s.87, s.93).

Parollen som informant E berättar att de använde på sina affischer användes även av andra Grupp 8 lokalavdelningar. Det spridda bruket av parollen menar jag liknar det Lapp beskriver om hur feministiskt material skapat för en demonstration eller aktion existerar i en dynamisk kontext av skapande och kan därför inte enkelt kopplas till en enskild individ. Materialet ska istället förstås som skapat av en gemenskap där kontexten är av vikt. Om de aspekterna tas i åtanke kan de affektiva och glittriga faktorerna kring skapandet av materialet förstås (Lapp 2021, s.286). Kontexten, anser jag, för affischerna till porraktionerna är att flertalet Grupp 8 lokalavdelningar ansåg med grund i sin feministiska analys att porrbutiker, reklampelare med mera var uttryck för patriarkalt förtryck och exploatering. Parollen var skapad av en rörelse som ville krossa det förtrycket.

I informant E:s resonemang om affischerna till antiporraktionerna anser jag att det går att tyda affekter. Processen att skapa affischerna, men även att sätta upp dem i staden och sedan besluta att arkivera dem, är affektiva praktiker som Cifor nämner (Cifor 2016, s.14). Affischerna i sig innehåller affekter och är förråd för känslor, i detta fallet ilska emot utnyttjande av kvinnors kroppar. Även resonemanget kring skapandet och aktionen där de satte upp affischerna tyder på affektiva relationer till dem. Valet att arkivera affischerna ger också möjligheter för att skapa affekter hos användare.

6.4.2 Arkivet

Arkivet består av 11 volymer och är organiserat enligt allmänna arkivsystemat. För att förteckningen ska bli mer förståelig finns det anmärkningar som förklarar vilka handlingar som ingår i volymerna.

En unik aspekt för Grupp 8-arkivet som informant E berättar om är att en av deras medlemmar var utbildad arkivarie och fick tjänst på det lokala folkrörelsearkivet. Anledningen till att de hade god ordning på materialet menar informant E beror på medlemmen som var arkivarie. De var därför noga med att bevara protokoll, årsberättelser och medlemsförteckningar. Informant

E beslutade på tidigt 1980-tal att lämna över arkivet till det lokala folkrörelsearkivet, och beslutet minns hon togs av henne och medlemmen som var arkivarie. Det var sedan arkivarien som förtecknade och ordnade arkivet.

Under Grupp 8:s verksamhetstid förvarade de handlingarna hemma hos varandra berättar informant E. Hon och en annan medlem bodde tillsammans i ett kollektiv där materialet förvarades. Efter det minns informant E att materialet följde henne tills det donerades till arkivet. Informant E beslutade att donera arkivet eftersom hon insåg den historiska vikten det har och berättar:

Jag menar skulle man hitta ett motsvarande arkiv från 1800-talet eller 1700-talet, skulle det ju vara jättespännande. Så att det är ju antagligen för att jag och [annan Grupp 8 medlem], att vi var historiker, som vi tyckte att detta kanske kan vara intressant för framtiden. Och sen var vi ju lite stolta över det också faktiskt. Vad vi gjort och det är ju som, det tog ju stor del, ja hela 70-talet var ju egentligen upptaget av detta här. Det är ju som man bevarar sina foton i familjealbum. [...] Men alltså det sitter ju i ryggmärgen på mig det där. Att man bevarar grejer.

Informant E insåg dels på grund av att hon var historiker, dels för att hon var stolt över det de åstadkommit med sin feministiska politik, att deras handlingar var av värde att arkivera. Det följer Rebecka Taves Sheffields resonemang kring lesbiska arkiv där hon menar att de är resultat av sociala rörelser som insett vikten av sina handlingar och sitt politiska engagemang. Utöver att bevara handlingarna ser de genom att arkivera dem till att legitimera målen för den lesbiska rörelsen. Arkiven är även materiella och skapade av personer som insett vikten av att bevara och tillgängliggöra handlingarna (Taves Sheffield 2020, s.171). Även Eichhorn, som studerat feministiska arkiv, menar att donationen av feministiskt material till arkivinstitutioner var ett sätt för feministiska grupper att legitimera sin politik i den offentliga sfären (Eichhorn 2013, s.15). Jag menar att det visar på likheterna mellan feministiska arkiv som Grupp 8 och lesbiska arkiv. De är båda beroende av personer som inser vikten av att bevara handlingarna som sedan väljer att donera dem till en arkivinstitution. Informant E:s berättelse visar även på hur stor del deras politiska engagemang var av deras liv. Genom att välja att donera sina protokoll, affischer och annat material kunde informant E ge sin, men även sina kamraters, politik legitimitet efter att gruppen upphört.

Att materialet från informant E:s tid i Grupp 8 bevarades är tecken på att det innehåller affekter och att handlingarna i sig skapade affekter hos informant E och arkivarien. Motivationen att skapa en samling som sedan doneras till ett arkiv innehåller affektiva praktiker skriver Cifor. Skapandet i sig av samlingen innebär en viss intimitet. Det är inte enbart handlingarna i sig som kan innehålla affekter utan processen att samla handlingarna består även den av affekter (Cifor 2016, s.17). Informant E och hennes kamrater i Grupp 8 hade affektiva relationer till handlingarna i samlingen vilket innebar att de ansåg de värda att doneras till ett arkiv.

Informant E fick frågan om en möjlig centralisering av samtliga Grupp 8-arkiv. Hon menade att det kan vara svårt att uppnå och nämnde att ifall det ska ske är det upp till arkivinstitutionerna att hantera det. För personer som vill forska om kvinnorörelsen tror hon att en centralisering kan underlätta men poängterar att arkivinstitutioner troligen inte kommer vilja lämna ifrån sig material. Om hon fick besluta i frågan hade hon inte sagt att arkiven skulle centraliseras. Informant E menar att materialet i Grupp 8-arkiven istället kan digitaliseras.

När jag intervjuade informant E sa hon att hon tyckte det var roligt att någon intresserade sig för hennes Grupp 8-arkiv, och särskilt att det var en yngre person. Jag menar att det visar på de kopplingar mellan tid och rum och olika generationer som feministiska arkiv kan skapa. Andra vågens kvinnorörelse uppnådde sina mål om friabort, preventivmedel och daghem men det största målet kvinnans frigörelse är ännu inte uppnått så därför kan deras arkiv, som både Eichhorn (2013) och Fannin och MacLeavy (2023) menar, vara katalysatorer och inspiration till samtida feministiska rörelser.

7. Slutdiskussion

Syftet med uppsatsen var att belysa hur det faktum att Grupp 8:s arkiv finns på flera olika arkivinstitutioner påverkar tillgängligheten och sökbarheten. I kapitlet återvänder jag till frågeställningarna och diskuterar samt besvarar dem var för sig. Informant E:s berättelser om att vara organiserad i Grupp 8 används för att ge en vidare kontext till slutdiskussionen. Den första frågeställningen var:

Hur påverkas tillgängligheten, sökbarheten och användbarheten av Grupp 8:s arkiv av att de befinner sig på olika institutioner?

Som visat i resultatet och analysen innebär bevarandet av Grupp 8:s arkiv på nio olika arkivinstitutioner att de är tillgängliga, sökbara och användbara i olika grad. Arkivinstitutionerna de befinner sig på har olika förutsättningar för att tillgängliggöra sina arkiv samt se till att de är sökbara. KvinnSam har som informant B berättar en grund i genusforskning och tillhör Göteborgs universitet. Det har medfört att de har större möjlighet till att forska i och om sitt Grupp 8-arkiv i större utsträckning än andra arkivinstitutioner. Att informant B själv besitter ett stort intresse för andra vågens kvinnorörelse och forskade i arkivet gav KvinnSam en unik möjlighet till att utforma grundlig och tillgänglig information om arkivet.

För ARAB och Folkrörelsearkivet för Uppsala län, som bland annat inte hade resurser för forskning i sina Grupp 8-arkiv, innebar det att informationen om dem är bristfällig. Den information som finns publicerad online om arkiven gör att användare vet om att de finns men om ytterligare information önskas krävs det att användaren själv besöker institutionerna och beställer fram materialet.

Samtliga arkivarier som jag intervjuat och varit i kontakt med betonar att det är av vikt för sökbarheten och användbarheten att ha tillgänglig information om sitt Grupp 8-arkiv på NAD. Riksarkivet som ansvarar för NAD har haft möjlighet att publicera samtlig information om sitt Grupp 8-arkiv i databasen, vilket innebär att arkivet blir tillgängligt och sökbart för intresserade användare. Dock skiljer det sig i vilken mängd av information som finns tillgänglig eftersom arkivinstitutionerna har olika förutsättningar för att publicera information på NAD där. KvinnSam som har utformat den grundligaste informationen om sitt Grupp 8-arkiv har enbart en arkivbildarpost på NAD. Informant B menar att det beror på att universitetsbiblioteket beslutat att enbart arbeta i Alvin och att ifall informationen skulle överföras behöver det genomföras manuellt. Situationen är likartad för Folkrörelsearkivet för Uppsala län som även

de behöver föra in information i NAD manuellt, vilket medför att även de enbart har en arkivbildarpost på NAD. De olika förutsättningarna för arkivinstitutioner att kunna använda sig av NAD innebär att de studerade Grupp 8-arkiven blir olika tillgängliga för användare. En komplett helhetsbild av samtliga arkiverade Grupp 8-arkiv kan en användare endast få genom egen efterforskning på NAD och flertalet av arkivinstitutionernas egna hemsidor. Svårigheten att få en överblick av Grupp 8:s arkiv, den största feministiska gruppen på 1970-talet i Sverige, kan vara ett tecken på en svårighet att få en tillgänglig överblick av andra vågens kvinnorörelses arkiv.

Den bristfälliga tillgängligheten till Grupp 8-arkiven följer inte Tegnheds poäng att syftet med att bevara arkiv är att de ska kunna användas av någon. Hon menar att det krävs mer än att förteckningen publiceras online, den ska även vara hittbar för alla sorters användare. Om en tydlig förteckning är publicerad på NAD kan den sedan dyka upp då en användare söker efter arkivet i en sökmotor (Tegnhed 2018, s.147, s.152). Det Tegnhed beskriver som en idealsituation stämmer inte för de undersökta Grupp 8-arkiven. Om en användare vill se förteckningen och arkivbeskrivningen för Grupp 8 i Göteborg måste den navigera sig till KvinnSams Alvin-katalog. Ifall en användare vill se förteckningen för Grupp 8 i Uppsala måste även den navigera sig till Folkrörelsearkivet för Uppsala läns arkivkatalog på deras hemsida. Dock är Grupp 8 i Stockholms arkiv och deras förteckning publicerad på NAD eftersom arkivet bevaras hos Riksarkivet. Förteckningen för ARAB:s Grupp 8-arkiv är även det publicerat på NAD. Hur hittbara Grupp 8-arkiven och dess innehåll är varierar därför. Eftersom Grupp 8-arkiven befinner sig på olika arkivinstitutioner krävs det att informationen på NAD är utförlig, tillgänglig och sökbar.

I kontakt med informanterna frågade jag ifall en centralisering av Grupp 8:s arkiv var en potentiell lösning på problemen med tillgänglighet, sökbarhet och användarbarhet. Ingen informant på arkivinstitutionerna eller medlemmen i Grupp 8 ställde sig positiv till det. Informant E, medlem i Grupp 8, menade att även om de hade kopplingar till andra lokalavdelningar så var deras politik lokalt präglad och utgick ifrån deras egna förutsättningar. Att arkivet då bevaras på den lokala arkivinstitutionen är av vikt. Det följer vad Lapp skriver om vikten att bevara kontexten kring arkivet och inte enbart dess innehåll. Hon menar att handlingar i feministiska arkiv måste förstås inom kontexten av gemenskapen som de skapades och användes inom. Kontexten kring arkiven och dess samtid är av vikt för att kunna förstå de affektiva faktorerna kring deras skapande (Lapp 2021, s.286, s.287). Genom att samtliga Grupp 8-arkiv inte bevaras på samma arkivinstitution behålls kontexten kring arkiven och möjliggör för användare att se andra arkiv från grupper med koppling till den aktuella lokalavdelningen av Grupp 8. Information om Grupp 8 i helhet och kvinnorörelsen blir mindre tillgänglig av att de bevaras på olika arkivinstitutioner men tillgängligheten till den lokala kontexten bevaras.

Jag menar att den är av möjligen större vikt med grund i informanternas utsagor och forskning om kvinnorörelsen, där den lokala politiken och aktionerna upprepar betonas.

Om en möjlig digitisering ska genomföras av Grupp 8:s arkiv diskuterades med informanterna. Informanterna som arbetar på arkivinstitutionerna betonade att det skulle vara ett resurskrävande åtagande och att personer som förekommer inom arkiven fortfarande lever. Informant E däremot var positivt inställd till en möjlig digitisering av Grupp 8:s arkiv för att öka tillgängligheten till dem. Enligt Eichhorn, som forskat kring digitisering av feministiska arkiv, kan en digitisering vara negativ för ett arkiv. Hur användare interagerar med digitala plattformar är restriktivt och i många fall digitiserar enbart ett arkiv eller delar av arkivet. Även hon betonar vikten av kontexten kring feministiska arkiv och menar att ifall den ska bevaras krävs det att samtliga arkiv från andra vågens kvinnorörelse också digitiserar. Hon menar dock att information så som förteckning och arkivbeskrivning borde vara tillgängliga online (Eichhorn 2014, s.231, s.236). Ifall syftet med en digitisering av Grupp 8:s arkiv är att öka tillgängligheten till dem behövs reflektioner kring kontext och kopplingar till andra arkiv. Även om informant E är positiv till en digitisering finns det kopplingar mellan hennes Grupp 8-arkiv och andra i exempelvis affischerna med budskapet ”Här utnyttjas och förnedras kvinnan” som användes nationellt av kvinnorörelsen. För att öka tillgängligheten till arkiven kan ytterligare information om dem publiceras på NAD där hänvisningar till andra arkiv inom kvinnorörelsen och vänstern inkluderas för att behålla kontexten.

Dock behöver inte en digitisering av en samling vara negativt. Rachel Lobo menar att när tidningen *Our lives* digitiserades och tillgängliggjordes på det volontärstyrda arkivet Rise Up! gav det legitimitet till tidningen. Tidningen som publicerades av svarta feminister hade tidigare osynliggjorts i arkiven och fick med hjälp av digitiseringen en ny röst (Lobo 2019, s.75). Grupp 8 erkändes som, enligt Isaksson, den mest tongivande gruppen inom kvinnorörelsen i Sverige (Isaksson 2007, s.49). De har därför inte behov av legitimering på samma sätt som tidningen *Our lives*. En digitisering av Grupp 8:s arkiv eller andra vågens kvinnorörelse kan dock vara ytterligare en legitimering och tillgängliggörande av rörelsens politik.

Den generella tillgängligheten och hittbarheten av Grupp 8:s arkiv är dock beroende av att användaren har kunskap om kvinnorörelsen och har vetskap om att Grupp 8 fanns. Information om arkiven kan publiceras på NAD men om användare inte har vetskap om den feministiska rörelsen kommer de ha svårt att hitta till arkivposterna. De kategoriseringar av sina samlingar som KvinnSam och Folkrörelsearkivet för Uppsala län berättar om är ett led i att brygga den kunskapsluckan.

Den andra frågeställningen var:

Vilken betydelse har förteckningens och organiserings utformning för tillgängligheten?

Av de studerade Grupp 8-arkiven är Riksarkivet, Folkrörelsearkivet för Uppsala län och informant E:s arkiv förtecknade enligt allmänna arkivsystemat. KvinnSam och ARAB har med grund i materialet utformat unika strukturer för förteckningen och ordningen av arkivet. I förteckningarna för sina Grupp 8-arkiv använder ARAB, Folkrörelsearkivet för Uppsala län och Riksarkivet sig av arkivtekniska termer. Exempelvis ”Handlingar ordnade efter ämne” (Riksarkivet, utan årtal). Tegnhed menar att det är av vikt att utomstående ska kunna förstå sig på förteckningen och ordningen av arkivet (Tegnhed 2018, s.153). För en arkivarie och van användare av arkiv är termerna inte märkbara men för utomstående användare kan förteckningen bli mindre tillgänglig.

Tegnhed menar även att en arkivbeskrivning kan ge användare en översikt över arkivets material och verka som en guide in i arkivet (Tegnhed 2018, s.153). Boman poängterar vikten av en arkivbeskrivning också och skriver att den är en förklaring till förteckningen där arkivarien kan redogöra för hur förteckningsarbetet gått till. Kopplingar till andra arkiv kan belysas och det är även bra att inkludera information om arkivbildaren (Boman 2018, s.109). KvinnSams Grupp 8-arkiv har en utförlig arkivbeskrivning och arkivhistorik. Folkrörelsearkivet för Uppsala län har en mening om arkivet. ARAB har ingen arkivbeskrivning och Riksarkivet har även de en utförlig arkivhistorik över Grupp 8 i Stockholms arkiv. Enbart Riksarkivets arkivbeskrivning är publicerad i NAD.

Ifall en arkivbeskrivning finns tillgänglig i NAD möjliggör det för användare att fritextsöka i en sökmotor och på NAD efter Grupp 8:s arkiv. Eftersom alla arkiv inte har någon arkivbeskrivning eller inte har publicerat den på NAD betyder det att en fritextsökning inte är möjlig för de flesta av Grupp 8-arkiven och de blir mindre tillgängliga.

Även här påverkas kontexten kring Grupp 8-arkiven negativt. Som Lapp skriver blir arkivinstitutionen delaktig i att radera kontexten kring arkivet om de inte inkluderar det i sin arkiveringsprocess. Det måste tas i åtanke eftersom arkivet är en del av att forma minnet (Lapp 2021, s.287, s.288). Det kan förväntas av forskare att själva hitta kontexten kring ett arkiv men för en utomstående användare kan förvirring och oklarheter uppstå kring arkivet. Grupp 8-arkiven är produkter av kvinnorörelsen och jag menar det är av vikt att dokumentera den kontexten eller i minsta fall referera till litteratur om kvinnorörelsen.

Grupp 8 var inte en klassisk förening utan en icke-hierarkisk organisation med stort fokus på lokalaktivism som påvisat av Schmitz. Arbetssätten skulle vara demokratiska och olika uppgifter inom Grupp 8 roterades mellan medlemmar (Schmitz 2007, s.131). Informant E

berättar att de inte hade någon ordförande, försökte arbeta icke-hierarkiskt och la fokus på aktioner. Det kan då bli problem om allmänna arkivskemat med sina fasta kategorier används för att strukturera material från Grupp 8. Pierce (2025) menar att allmänna arkivskemat utgår från en generell föreningsverksamhet där protokoll, bilagor och ämnesspecifika handlingar antas finnas. Grupp 8 Göteborg hade exempelvis inte den föreningsformen för sin verksamhet och upprättade stadgar först flera år in i gruppens existens. Vissa delar av Grupp 8 Göteborgs arkiv var logiskt ordnade men andra innehöll många olika slags ämnesshandlingar. Pierce menar därför att det blir en krock mellan arkivprinciper och materialet i Grupp 8 Göteborgs arkiv (Pierce 2025, s.79).

Det allmänna arkivskemat är därför inte helt applicerbart på feministiska arkiv. Allmänna arkivskemat men även en förteckning och ordning av materialet visar upp vad Lapp benämner som en falsk helhet, en arkivalisk kropp. Arkiv med feministiskt material består av handlingar i flera olika former som har skapats och påverkats av flertalet personer, rum och faktorer. Traditionella och standardiserade arkivpraktiker blir därför svåra att applicera på den spridda kontexten av skapande, användning och aktivering som kategoriserar handlingarna. Feministiska arkiv består av glitter och är fragmentariska (Lapp 2021, s.281, s.282). I användningen av arkivpraktiker i form av allmänna arkivskemat och en ordning av materialet döljs de glittriga aspekterna av arkivet och de luckor som finns i det. En förteckning som ser komplett ut kan missleda användaren.

Arkivpraktiker och arkiveringsprocessen formar därför Grupp 8-arkivens material in i arkivinstitutionerna de bevaras hos. Som Cifor menar ger arkivarier materialet kulturellt och sociohistoriskt värde som sedan förstärks genom arkivpraktiker (Cifor 2016, s.14). På grund av hur Grupp 8:s material inordnas under arkivpraktiker och framställs som kompletta arkiv blir de mindre tillgängliga för användare. Ordningen som framställs med hjälp av allmänna arkivskemat kan upplevas som förvirrande och de luckor som kan finnas i materialet döljs. Om arkivarien, som Cifor anser, använder sig av affekter i arkiveringsprocessen kan sådan problematik undvikas. Vad som har arkivaliskt värde kan förändras genom att se handlingar som behållare av känslor. Arkivpraktiker kan utmanas genom att se de affektiva praktikerna i handlingarnas produktion och mottagande men även genom att reflektera kring arkivinstitutionens reproduktion och produktion av affekter (Cifor 2016, s.14, s.16). En lösning på problematiken kan vara att arkivarier använder sig av affekter när feministiska arkiv arkiveras och försöker förteckna materialet med grund i dess ursprungliga ordning. Informant B gör ett gott försök till det med en egen struktur för Grupp 8 i Göteborgs material med grund i handlingarnas ordning. Sedan förklarar även hen i arkivbeskrivningen hur arbetet med förtecknandet genomförts och nämner vilka potentiella luckor och perspektiv som finns i materialet.

Grupp 8:s handlingar som påvisat av informant E består av affekter och i processen att arkivera handlingarna påverkades de av affekter hos arkivarien och arkivinstitutionen. Därför anser jag att förteckningen och ordningen av de studerade Grupp 8-arkiven är resultat av en affektivprocess. Arkivarierna som förtecknat och ordnat arkiven har haft olika starka affektiva relationer till materialet vilket går att tyda av förteckningen och arkivbeskrivningen. Informant B som förtecknat Grupp 8 i Göteborgs arkiv har en stark affektivrelation till materialet, vilket har påverkat förteckningsarbetet som är grundligt genomfört. De andra arkivarierna hade möjligen en mindre stark affektivrelation till materialet vilket påverkade förteckningen. Informant E:s Grupp 8-arkiv förtecknades av en medlem som var arkivarie och det går även i den förteckningen att tyda affekter i hur stor mängd material som bevarats och mängden anmärkningar som används. Att arkivarien ändå använde sig av allmänna arkivskemat kan vara ett resultat av att förteckningen genomfördes under paradigmet identitet, där arkivarien som expert betonas (Cook 2013, s.109).

Affekter har därför påverkat förtecknings- och ordningsarbetet och i sin tur hur förteckningarna ser ut. Om en starkare affektiv relation funnits och det reflekterats kring affekter under arbetets gång har det resulterat i en mer tillgänglig förteckning och arkivbeskrivning.

Sammanfattningsvis har jag i uppsatsen påvisat att arkivinstitutionernas materiella förutsättningar påverkar hur förteckningen och organiseringen av deras Grupp 8-arkiv gått till. Det leder till att förteckningarna är tillgängliga i olika grad. Även deras förutsättningar att publicera information om arkiven online påverkar hur tillgängliga deras Grupp 8-arkiv är. Med grund i tidigare forskning och det teoretiska ramverket har det visats att kontexten om och kring Grupp 8-arkiven är viktig för deras tillgänglighet och historieskrivningen om dem. Att nio stycken Grupp 8-arkiv har arkiverats, organiserats och förtecknats är ett resultat av affekter och affektiva relationer hos arkiven men med arkivarier och arkivinstitutionerna de bevaras hos. En överblick av samtliga Grupp 8:s arkiv med komplett information är svår att få och en stor ansträngning krävs för att åtgärda problemet. Grupp 8 organiserade sig lokalt men det behöver inte betyda att en beståndsöversikt av deras arkiv och i längden kvinnorörelsens arkiv inte kan utformas. Grupp 8:s arkiv består av glitter och spår från en rörelse som uppnådde flera av sina mål men inte det yttersta målet, kvinnans frigörelse. Det är viktigt att tillgängliggöra Grupp 8:s arkiv för att möjliggöra kopplingar mellan olika generationer av feminister som genom att se Grupp 8:s material kan lära sig av historien.

7.1 Framtida forskning

I uppsatsens empiri inkluderas enbart utförliga svar från fyra arkivinstitutioner kring deras Grupp 8-arkiv. Framtida forskning kan sträva efter att intervjua samtliga nio arkivinstitutioner

om deras Grupp 8-arkiv. Kvinnorörelsen bestod av fler grupper än Grupp 8 och en framtida studie kan undersöka hur arkiv från andra delar av rörelsen har förtecknats och organiserats.

I uppsatsen har det visats att Grupp 8:s arkiv och feministiska arkiv är glittriga och fragmentariska. De består av många olika perspektiv från flera personer och vilket material som arkiverats beror på vem från Grupp 8 som donerat det. En framtida studie kan undersöka hur Grupp 8:s arkiv ska definieras och ifall de kan ses som rörelsearkiv eller som en sammanslagning av flertalet personarkiv.

8. Litteratur- och källförteckning

Bilder

Bildfront, "Grupp 8", 1974. (Hämtad 3/3 2026 https://affischerna.se/progg_poster/grupp-8/).

Pseudonymiserat källmaterial

Intervju med informant A 2026-02-18

Intervju med informant B 2026-03-11

Mejlkonversation med informant C 2026-02-18

Mejlkonversation med informant D 2026-02-12

Intervju med informant E 2026-02-26

Litteratur

Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek (2007) *Arkiv: Grupp 8, Arkivkatalog -Arbetarrörelsens arkiv och bibliotek*. Tillgänglig vid: <https://arbark.se/sv/arkivkatalog/> (Åtkomstdatum: 28 april 2026).

Boman, M. (2018) "Att ordna och förteckna", i C. Hagström och A. Ketola (red.) *Enskilda arkiv*. 1:2. Lund: Studentlitteratur, s. 89-112.

Cifor, M. (2016) "Affecting relations: introducing affect theory to archival discourse", *Archival Science*, 16(1), s. 7–31. Tillgänglig vid: <https://doi.org/10.1007/s10502-015-9261-5>.

Cifor, M. och Wood, S. (2017) "Critical Feminism in the Archives", *Journal of Critical Library and Information Studies*, 1(2). Tillgänglig vid: <https://doi.org/10.24242/jclis.v1i2.27>.

Cook, T. (2001) "Archival science and postmodernism: new formulations for old concepts", *Archival Science*, 1(1), s. 3–24. Tillgänglig vid: <https://doi.org/10.1007/BF02435636>.

Cook, T. (2013) "Evidence, memory, identity, and community: four shifting archival paradigms", *Archival Science*, 13(2–3), s. 95–120. Tillgänglig vid: <https://doi.org/10.1007/s10502-012-9180-7>.

Dever, M. (2014) "Archiving Feminism: Papers, Politics, Posterity", *Archivaria*, s. 25–42.

Dworkin, A. (2025) *Pornography: Men Possessing Women*. London: Penguin books.

Eichhorn, K. (2013) *The archival turn in feminism : outrage in order*. Philadelphia: Temple University Press.

Eichhorn, K. (2014) "Beyond digitisation: a case study of three contemporary feminist collections", *Archives and Manuscripts*, 42(3), s. 227–237. Tillgänglig vid: <https://doi.org/10.1080/01576895.2014.958866>.

Eriksson-Zetterquist, U. och Ahrne, G. (2022) "Kapitel 5. Intervjuer", *Handbok i kvalitativa metoder*. Upplaga 3:1. Stockholm: Liber, s. 56–77.

Fannin, M. och MacLeavy, J. (2023) "Feminism, resistance and the archive", i S.M. Hughes (red.) *Critical Geographies of Resistance*. Edward Elgar Publishing, s. 26–40.

Folkrörelsearkivet för Uppsala län (utan årtal) *Arkivbeskrivning_web (fmserver)*, *Arkivbestånd*. Tillgänglig vid: https://arkivbestandet.fauppsala.se/fmi/webd/Arkivbeskrivning_web (Åtkomstdatum: 28 april 2026).

Galvan, M. (2023) *In Visible Archives: Queer and Feminist Visual Culture in the 1980s*. Minneapolis: University of Minnesota Press.

Integritetsskyddsmyndigheten (2025). Tillgänglig vid: <https://www.imy.se/privatperson/dataskydd/introduktion-till-gdpr/gdpr-intro> (Åtkomstdatum: 27 april 2026).

Isaksson, E. (2007) *Kvinnokamp : synen på underordning och motstånd i den nya kvinnorörelsen*. Diss. Stockholms universitet.

Jansdotter, E. (2017) *Genus i arkiv: En fallstudie om kvinnors arkivmaterial i Sveriges Pressarkiv*. Masteruppsats. Uppsala universitet.

Lapp, J.M. (2021) "Posters with Glitter Issues: Exploring Archival (W)holes at the Newberry Library", *Australian Feminist Studies*, 36(109), s. 278–296. Tillgänglig vid: <https://doi.org/10.1080/08164649.2021.1995848>.

Lapp, J.M. (2023) "“The only way we knew how:” provenancial fabulation in archives of feminist materials", *Archival Science*, 23(1), s. 117–136. Tillgänglig vid: <https://doi.org/10.1007/s10502-021-09376-x>.

Lobo, R. (2019) ”Archive as Prefigurative Space: Our Lives and Black Feminism in Canada”, *Archivaria*, s. 68–86.

Minne, J. (2025) ”Reactivating the archives of the feminist collective Vidéo Femmes”, *Public*, 36(71), s. 116–122. Tillgänglig vid: https://doi.org/10.1386/public_00247_1.

Palmer-Mehta, V. (2022) ””It’s the truth about women— that we get lost”: Andrea Dworkin, public memory, and archival resilience”, *Quarterly Journal of Speech*, 108(3), s. 292–316. Tillgänglig vid: <https://doi.org/10.1080/00335630.2022.2088839>.

Pierce, R. (2025) ”’Kvinnorörelsen är en rörelse’: Grupp 8 Göteborgs arkiv, ursprunglig (o)ordning och arkivalisk rytm”, i B. Andréasson och K. Henning (red.) *Synligt och osynligt: om det unika i Göteborgs universitetsbibliotek*. Göteborg: Acta Universitatis Gothoburgensis, s. 73-93.

Riksarkivet (utan årtal) *Arkiv: Grupp 8 i Stockholm, Riksarkivet: Sök i arkiven*. Riksarkivet.

Tillgänglig vid:

<https://sok.riksarkivet.se/nad/?Sokord=Grupp+8&EndastDigitaliserat=false&TranskriberadText=false&BegransaPaTitelEllerNamn=false&AvanceradSok=False&typAvLista=Standard&page=9&postid=Arkis+3EE29700-9B89-11D5-A701-0002440207BB&tab=post#tab>
(Åtkomstdatum: 28 april 2026).

Schmitz, E. (2007) *Systemskap som politisk handling: kvinnors organisering i Sverige 1968 till 1982*. Diss. Lunds universitet.

Sheffield, R.T. (2020) *Documenting rebellions : a study of four lesbian and gay archives in queer times*. Sacramento, CA: Litwin Books.

Tegnhed, E. (2018) ”Arkiv är till för att användas”, i C. Hagström och A. Ketola (red.) *Enskilda arkiv*. 1:2. Lund: Studentlitteratur, s. 145-170.

Watts, G. (2017) ”Applying radical empathy to Women’s March documentation efforts: a reflection exercise”, *Archives & Manuscripts*, 45(3), s. 191–201. Tillgänglig vid: <https://doi.org/10.1080/01576895.2017.1373361>.

9. Bilagor

9.1 Intervjufrågor till arkivarier

Förteckning

- Tycker ni det fungerar att använda allmänna arkivskemat till Grupp 8:s förteckning?
  - Skulle du gjort det idag ifall du gjorde om förteckningen?
- Om material/handlingar inte passar in i allmänna arkivskemat vad händer då?
  - Hamnar de i Ö-serier eller i F-serier?
- Har arkivbeskrivningen något syfte?
  - Gynnar den eller stjälper den användaren om den är lång eller kort?
- Ordna förteckningen och ordningen av arkivet tillsammans med Grupp 8 eller inte?
  - Fick de feedback/vara involverade?
- Reflekterar förteckningen gruppens struktur eller Allmänna arkivskemat?
- Hur ser ni på hänvisningar till andra Grupp 8 arkiv?
  - Är det nödvändigt att ha?
- Är det gynnsamt för användare att mycket är organiserat i F-serier?
- Anser ni det vara bra att publicera förteckningen på NAD?
  - Vilken information om arkivet väljer ni att publicera där och varför? Skulle mer information direkt på NAD vara gynnsamt för er och för användare?

Arkivbildare

- Ser ni annorlunda på arkivet eftersom Grupp 8 var politiska?
- Påverkas organiseringen av arkivet av att det inte finns en enskild arkivbildare?
- Stjälps användare av att material från Grupp 8 finns i ett personarkiv?

Användning

- Använder ni i institutionen arkivet?
- Används det för utställningar?
- Gör ni ”reklam” för det online på er hemsida?
- Beställs det ofta?
- Kan användare beställa material från andra institutioner?
- Är något material digitiserat? Om inte finns det planer på att göra det?

Centralisering

- Tror ni det skulle vara gynnsamt att göra en gemensam förteckning eller guide för alla Grupp 8:s arkiv?

- Är det nog att de dyker upp i NAD när användare söker på Grupp 8?
- Hur ser ni på att möjligen förvara alla Grupp 8:s arkiv på en arkivinstitution? Depositionsproblem?

9.2 Intervjufrågor till Grupp 8-medlem

Grupp 8

- Varför var du engagerad i Grupp 8?
  - När gick du med?
  - Hur länge var du med?
- Hur organiserade ni er?
  - Var det en platt organisation?
  - Hur stor var gruppen?
- Hur höll ni igång verksamheten?
- Vilka politiska frågor var viktiga för er?
  - Genomförde ni aktioner? Vilka i så fall?
- Hur fungerade samarbetet med andra Grupp 8 grupper?
  - Mer samarbete med vissa grupper än andra?
  - Nationella stormöten?
  - Hade ni samma kampanjer, aktioner och frågor?

Arkivet

- Vad är det för slags material?
  - Finns det mer än enbart papper? Föremål?
  - Vem/vilka var med och skapade materialet?
- Var hamnade dokumenten som ni producerade?
  - Hemma hos någon?
  - Hur använde ni dokumenten?
- Ändrade ni i arkivet innan ni lämnade i det?
- Vem var det som lämnade in arkivet?
  - Varför till just länsarkivet?
  - Fanns det hinder kring inlämnandet av arkivet?
    - Från länsarkivet? Från er?
- Kollar du ofta på arkivet?
- Finns något digitaliserat?

Bevarande

- Hur tänker du kring vikten av bevarandet av materialet? Tänkte alla i gruppen likadant?
- Hur tänker du kring vikten av att bevara arkivet för framtiden, för mer än bara medlemmar från Grupp 8?
- Skulle du se det som positivt ifall alla Grupp 8 arkiv bevarades på samma arkivinstitution?
- Skulle det vara bra ifall en guide fanns till alla Grupp 8:s arkiv?